

Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита от домашното насилие

[линк към консултацията](#)

Информация

Откриване / Приключване: 13.01.2021 г. - 27.01.2021 г. Неактивна

Номер на консултация: #5715-K

Област на политика: Архив - Правосъдие и вътрешни работи

Тип консултация: Закон

Вносител: Министерство на правосъдието

Тип носител: Национално

Причините, които налагат приемането на предложения проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита от домашното насилие (ЗИД на ЗЗДН), са продиктувани от необходимостта да се отстранят слабости и пропуски в действащата нормативна база и за изпълнение на препоръките на Европейската комисия и на различни контролни и мониторингови механизми по конвенции на ООН в областта на правата на човека, имащи отношение към проблемите на насилието над жени, и привеждането на българското законодателство в съответствие с европейските законодателни практики и международните стандарти в тази област. С предложените изменения и допълнения се изпълняват и заложените мерки в Националната програма за превенция и защита от домашното насилие за 2019 г., приета с Решение № 5 на Министерския съвет от 10 януари 2019 г., и Националната програма за превенция и защита от домашното насилие за 2020 г., приета с Решение № 238 на Министерския съвет от 9 април 2020 г.

Очакваните резултати, които ще се постигнат с въвеждане на предвидените нормативни промени в българското законодателство, са надграждане на нормативната уредба на противодействието на домашното насилие и повишаване на ефективността ѝ; изпълнение на международните стандарти в тази област, вкл. и препоръки на Европейската комисия и на различни контролни и мониторингови механизми по конвенции на ООН в областта на правата на човека и имащи отношение към проблемите на насилието над жени, и в частност домашното насилие; осигуряване на бърза, ефективна и адекватна защита и подкрепа на

пострадалите от домашно насилие лица и ефективно прилагане на мерките за защита на правата на жертвите на насилие.

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на правосъдието

Адрес: София, София, ул. Славянска 1

Електронна поща: priemna@justice.government.bg

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Полезни връзки

Рубрика „Закрила на детето“ към дирекция „Международна правна закрила на детето и международни осиновявания“ - <https://mjs.bg/home/index/4d58b6a3-346b-4026-9aaa-7d5654890938>

Документи

Пакет основни документи:

[Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита от домашното насилие - вер. 1.0 | 13.01.2021](#)

[Проект на мотиви към Закон за изменение и допълнение на Закона за защита от домашното насилие - вер. 1.0 | 13.01.2021](#)

[ЧПОВ на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита от домашното насилие - вер. 1.0 | 13.01.2021](#)

[Становище на ДМА на МС по ЧПОВ на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита от домашното насилие - вер. 1.0 | 13.01.2021](#)

[Получени становища - част 1 - вер. 1.0 | 28.01.2021](#)

[Получени становища - част 2 - вер. 1.0 | 28.01.2021](#)

[Становище на д-р Гео Гатев - вер. 1.0 | 28.06.2022](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Н. Тодоров (28.01.2021 00:00)

Становище на Н. Тодоров

До г-жа Десислава Ахладова

Министър на правосъдието

относно проект за изменение на Закона за защита от домашното насилие

Становище от Н. Тодоров

Считам, че системното неизпълнение на съдебно решение постановено по дело за родителски рава в частта му относно режим на лични отношения с дете следва да се разпознава като домашно насилие и това да става ясно от закона(ЗЗДН).

Автор: Н. Тодоров (27.01.2021 23:56)

Становище на Н. Тодоров

До г-жа Десислава Ахладова

Министър на правосъдието

относно проект за изменение на Закона за защита от домашното насилие

Становище от Н. Тодоров

Имам множество предложения, които вероятно биха послужили за целите на законопроекта, но в случай, че срокът за обществено обсъждане на същия не бъде удължен до законоустановения 30-дневен бих споделил единствено следното:

Съдебните състави по гражданските дела по ЗЗДН с малки изключения преследват най-вече физическото насилие, като форма на домашно насилие. Считаю за изключително необходимо в ЗЗДН да бъдат включени, освен евентуално различни дефиниции за понятия като например психическо насилие и други също така и основните свободи и права на човека в частност на детето. Основните свободите и правата биха могли да бъдат упоменати в съответен член от закона или в заключителните му разпоредби, така че съдът да не може да ги пренебрегва, както ежедневно се случва сега!

Автор: Калоян Милев (27.01.2021 23:35)

Много будни хора има в България напук на всичко

Видно от суперадекватните включвания е, че народът не спи! Ние родителите не спим. И ще направим всичко възможно да се противопоставим на вихрещата се вакханалия на неадекватната администрация. Аз като родител на дете, което е крило от мен пета година съм се нагледал на неадекватна администрация, безкрайно прехвърляне на топката по всевъзможни изнесени услуги и безкрайно във времето умишлено нищоправене (уж "работене") с цел унищожаване на семейството, убиване на каквото и да е желание за създаване на ново такова и най-важното пълнене на гуша на всевъзможни НПО организации (които биват финансирани и откън), адвокати и какво ли не. За мен държавата работи против нас гражданите и децата ни с такива уродливи закони и изобщо липса на каквото и да е ефективно законодателство, законопролагане и изпълнение на съдебни определения и решения. България е държавата на хаоса (умишлен) и на геноцида.

Автор: Людмила Дукова (27.01.2021 23:25)

Становище на Български родителски централен комитет-Новият законопроект е лобистки, облагодетелства

???? ?????:

- ?? ??????? ??????? ??????? ???????, ??????? ??????? ?? ??-?????? ??????????? ?? ?????? ????,
 - ?? ??????? ?????????? ??? ??????? ? ?????????? ???????????????,
 - ??????? ??? ??????????? ?? ??????????? ????? ?????? ?????????? ?????????????? ?? ??????? ??????????? ?? ?? ???????,
 - ??????? ??????????? ?????????? ? ??????????? ? ??????? ??? ??????????????? ??????????????? ??????????? (????????????? ???) ?? ?? ??????? ?? ?????????? ?????????? ?????? (?????? ??????????: ?? ?? ?? ?????? "???????? ? ??????"), ?? ?? ?? ?????????? ?? ?????????????? ?????????????? ???????????????????.
 - ?????????? ?????????? ?????????? ? ?????? ??? ?????????????????-????????????? ?????-????????????????? ?????? ?? ??????????? ?? ???????????.
- ????????? ??????? ?? ???????????????, ????? ?? ??????? ?? ?????? ??????????? ? ?????????????? ?? ? ? ?????? ? ??????????

Автор: Иван Иванов (27.01.2021 22:51)

Злоупотреба с "домашно насилие"

ЗЗДН е против гражданския брак, зато хора живеете на семейни начела и без брак, и няма да има домашно насилие.

Автор: Иван Иванов (27.01.2021 22:45)

Злоупотреба с “домашно насилие”

Моля Ви, да вземете под внимание в промените на текста в закона в случаите, когато има освидетелствано психично болно лице, което системно нарушава предписаните му медикаменти. Това се доказва с закъснените протоколи издадени от психиатри или психолози за изписване на медикаменти в рецептурните книжки от НЗОК. Не взимайки навреме и правилно медикаментите същите стават агресивни, отчуждават се и се обръщат срещу най-близките си хора в семейството си, и са причината за домашно насилие. Обръщат и преиначават нещата и насилието в тяхна полза, като те инициират, че са насилвани. Чувствителността им се изостря в такива моменти и неосъзнават какво правят. Стремейки да им помагаме ставаме жертва на насилие, но то не се инициира от помагачия, а от психоболния. Така децата остават не при здравия родител, а при психоболния родител, което е следствие на самоубийства и т.н.

Автор: Христова (27.01.2021 22:27)

Удължаване на срока за предложения в съответствие със Закона

При демонстрираният огромен обществен интерес - само до момента има постъпили 45 становища по пощата и отделно публикувани в коментари под законопроекта и на основание чл.26, ал.4 от ЗНА, срокът за обществено обсъждане е не по-малко от 30 дни!

Посочените в мотивите причини за прилагане на съкратен срок от 14 дни, поради нараснали случаи на домашно насилие са неотнормими, защото работещ закон и към момента има, а измененията се отнасят до разширяването на участието на неправителствени организации, които имат финансов интерес от законопроекта; поправки, които не изменят съществено съществуващата към момента процедура от гледна точка на пострадалия от домашно насилие, но тенденциозно изменят смисъла на определения или дават възможност за злоупотреба с право; прокарване на промени ограничаващи човешки права, включително изменения в НК и в никакъв случай не могат да бъдат определени като спешни. Напротив, измененията в този законопроект по-скоро са възможност за корупционни практики, отколкото да защитават интересите на пострадалите от домашно насилие.

Автор: Пламен Борисов (27.01.2021 21:14)

Становище на адвокат Пламен Борисов 4До г-жа Десислава Ахладова Министър на правосъдието относн част

Конкретното ми предложение е да се предвиди изричен текст в § 19, с който да се признае родителското отчуждение за домашно насилие и срещу това насилие да се прилагат всички мерки за защита предвидени в ЗЗДН, по преценка на съда.

Предлагам също така да се предвиди изричен текст, с който 17-те стратегии, с които отчуждителят може да причини родителско отчуждение, описани от д-р Ейми Бейкър да се дефинират в ЗЗДН като домашно насилие. Ето ги накратко и тези отчуждителни стратегии:

1. Злословене срещу целевия родител
2. Ограничаване на контактите между детето и целевия родител
3. Намеса в комуникацията между детето и целевия родител
4. Намеса в символната комуникация между родител и дете.
5. Отдръпване на любовта на детето към отчуждения родител.
6. Говорене на детето, че целевият родител повече не го обича.
7. Насилване на детето да направи избор между двамата си родители.
8. Създаване на усещане, че целевият родител е опасен.
9. Споделяне на общи тайни с детето, за да бъде настроено срещу целевият родител.
10. Насилване на детето да отхвърли целевият родител.
11. Каране на детето да шпионира целевия родител.
12. Молене на детето да пази тайни от целевия родител.
13. Насърчаване на детето да се обръща към целевия родител с малко име.
14. Насърчаване на детето да възприема мащехата/ пастрока си като майка/баща.
15. Задържане и укриване на медицинска, образователна и друга важна информация от целевия родител.
16. Смяна на името на детето, за да се премахне всяка асоциация с целевия родител.
17. Култивиране на зависимост на детето от отчуждаващия родител.

Проблемът с родителското отчуждение нараства с всеки изминат ден, а мерките за защита по ЗЗДН са една ефективна мярка срещу тази форма на домашно насилие и аз вярвам, че българският законодател е време да направи тази стъпка, за да защити жертвите на това насилие.

С уважение:

/адв. Пламен Борисов/

Автор: Пламен Борисов (27.01.2021 21:13)

Становище на адвокат Пламен Борисов 3 част

Родителското отчуждение е признато за домашно насилие и в редица статии на професионалисти (психолози и юристи) занимаващи се с този проблем. Така например:

- Harman JJ, Kruk E & Hines DA (2018), Parental alienating behaviors: An unacknowledged form of family violence, Psychological Bulletin 44.12
- Wilfrid von Boch-Galhau, Parental Alienation (Syndrome)-A serious form of psychological child abuse - Ment Health Fam Med, 2018

Прави впечатление, че въпреки явната житейска и правна логика, според която е очевидно, че родителското отчуждение е форма на домашно насилие има една тиха съпротива в организациите борещи се срещу насилието над жени срещу едно легално признаване на този факт.

Прави впечатление също така, че в по-голямата част от съдебната практика (българска и международна) майките и децата момичета са по-често жертви на родителско отчуждение, като отчужден родител и отчуждено дете. По тази причина аз не мога да проумея тази съпротива и не мога да съдра логична причина за нея. Каквато и да е причината, за тази неприязън, противниците на легалното дефиниране на родителското отчуждение като домашно насилие трябва да споделят своите мотиви или да приемат моята теза.

Автор: Пламен Борисов (27.01.2021 21:11)

Становище на адвокат Пламен Борисов 2 част

Аргумент в подкрепа на тезата ми, че причиняването на родителско отчуждение е тежка форма на домашно насилие е самата дефиниция на домашното насилие отразена в чл. 2 от ЗЗДН, а именно, че „*принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права*“ е домашно насилие.

Доколкото с причиняването на родителско отчуждение се пречи на връзката дете-родител, то това причиняване се явява нарушение на правото на семеен живот дефинирано в чл.8 от ЕКПЧОС. Изрично официално признаване, че причиняването на родителско отчуждение е нарушение на чл.8 от ЕКПЧОС намираме в Решението на ЕКПЧ по делото Анева и други срещу България:

*„114. Съдът отбелязва, както подробно е описано по-горе, че и двата случая се характеризират с **ясна липса на сътрудничество от страна на другия родител**, който системно възпрепятства усилията на властите да съберат отново първата и третата жалбоподателка с децата им и втория жалбоподател с майка му. Важно е да се подчертае, че този факт не освобождава властите от отговорността им да направят всичко необходимо, за да спомогнат за събирането (вж. сходно Santos Nunes, цитирано по-горе, § 71; и, mutatis mutandis, Reigado Ramos v. Portugal, no. 73229/01, § 55, 22 ноември 2005 г.).*

*115. Съдът разбира, че в даден момент децата вече не са били склонни да отидат и да живеят с първата и третата жалбоподателка, а в определени моменти дори са ги отхвърляли (вж. параграфи 23, 37, 40 и 43 по-горе). Съдът отбелязва, че тази ситуация е породена от незаконния отказ на другия родител да се съобрази с въпросните съдебни решения във всеки от случаите и от неефективността на действията по изпълнение. Той намира, че продължилата липса на изпълнение допринася за създаването и консолидирането на ситуация, при която **минаването на***

времето ефективно отчуждава първата и третата жалбоподателка и децата им, което на свой ред значително засилва трудностите за изпълнението на съдебните решения.“

Автор: Пламен Борисов (27.01.2021 21:09)

Становище на адвокат Пламен Борисов 1 част

До г-жа Десислава Ахладова

Министър на правосъдието

относно

проект за изменение на Закона за защита от домашното насилие

публично обсъждане

Становище

от адвокат Пламен Борисов

гр. София 1606 ул. „Григор Пърличев“ №2,
ап.8, ет.5 0896183373 office@bblegal.org

Относно РОДИТЕЛСКОТО ОТЧУЖДЕНИЕ
като тежка ФОРМА НА ДОМАШНО
НАСИЛИЕ

Уважаема Госпожо Министър,

Изтичат последните часове за подаване на становища, затова ще се спра на един единствен пропуск в проекта за изменение на Закона за защита от домашното насилие – липсата на изрично определение в закона, че причиняването на родителско отчуждение е форма на домашно насилие.

Краткият срок за обществено обсъждане не ми позволи да изготвя цялостно задълбочено становище по целия законопроект. А времето не ми стигна, защото съм зает с нарастващ брой дела свързани с причиняване на родителско отчуждение.

Ще обоснова и докажа накратко тезата си, че §19 от законопроекта трябва да се допълни с още една точка, в която изрично да се даде дефиниция на родителското отчуждение като форма на домашно насилие.

Родителското отчуждение е легално признат юридически факт от чл. 59 ал.6 от СК:

„Съдът изслушва родителите, както и децата при условията на чл. 15 от Закона за закрила на детето, взема становище от дирекция "Социално подпомагане" и ако е

уместно, изслушва и други лица. **При данни, че е налице РОДИТЕЛСКО ОТЧУЖДЕНИЕ, съдът изслушва вещо лице - психолог.**“

В Решение № 98 от 02.05.2019 г. по гр. д. № 4628 / 2018 г. на Върховния касационен съд, 4-то гр. отделение – се приравняват родителското отчуждение и проявата на насилие като обстоятелства, които са от най-съществено значение за интереса на конкретното дете:

*„ ... съдът същевременно следва да отчете спецификите на всеки конкретен случай, като обсъди подробно конкретните специфични обстоятелства, които са от най-съществено значение за интереса на конкретното дете, и – специално – такива обстоятелства, ако са установени по делото (като **родителско отчуждение**, проява на **насилие от родител към детето или другия родител**), които са от естество да поставят детето в риск и по този начин значително да накърнят или застрашат интересите му.“*

В Решение № 102 от 27.06.2019 г. по гр. д. № 4210 / 2018 г. на Върховния касационен съд, 3-то гр. отделение е дадено определение на родителското отчуждение като: *„ безкомпромисно обръщане на детето срещу единия от родителите и възприемането му като враг. Поради това синдромът на родителско отчуждение пряко накърнява правата на детето да бъде отглеждано и възпитавано от двамата родители и да има лични отношения с всеки от тях.“*

В Решение № 254 от 21.01.2020 г. по гр. д. № 940 / 2019 г. на Върховния касационен съд, 3-то гр. отделение отново се приравняват родителското отчуждение и домашното насилие, като се приема, че *„ ... наличието на родителско отчуждение или извършено домашно насилие, предполага за упражняващ родителските права и непосредствено отглеждащ и възпитаващ детето да бъде предпочетен другият родител.“*

В Решение № 244 от 15.07.2015 г. по гр. д. № 7234 / 2014 г. на Върховния касационен съд, 4-то гр. отделение се приема, че *„Ограниченият режим на лични отношения е приложим единствено за преодоляването на установено по делото родителско отчуждение.“* Като продължение на тази логика е допустимо да се ограничават за определен период от време контактите между отчуждаващия родител и отчужденото дете, а това е най-удачно да стане с механизма на ЗЗДН.

В Решение № 19 от 15.02.2019 г. по гр. д. № 2578 / 2018 г. на Върховния касационен съд, 4-то гр. отделение се приема, че *„Родителското отчуждение накърнява в най-голяма степен интереса на детето и съдът е длъжен при определянето на режима на лични отношения да вземе адекватни (според състоянието на детето, степента на осъзнаване на проблема от двамата родители и готовността им да се включат в разрешаването му) мерки за неговото преодоляване.“* Като продължение на тази логика – най-бързите и адекватни мерки за преодоляване на родителското отчуждение, всъщност са мерките за защита по ЗЗДН.

Накратко – българската задължителна юриспруденция практически е приравнила домашното насилие и родителското отчуждение като еднакво тежки за детето последици, срещу които трябва да се вземат адекватни мерки за преодоляването им.

Автор: Atanas Neshkov (27.01.2021 20:15)

квоти за домашно насилие над мъже кога

А **квоти за домашно насилие над мъже** кога? ООН и ЕК не дават ли някакви препоръки? Нещо за приетата "Национална стратегия за насърчаване на равнопоставеността на жените и мъжете за периода 2021-2030 г.", приета с Решение № 969 на Министерския съвет от 30.12.2020 г.

Автор: Atanas Neshkov (27.01.2021 19:54)

Сексистки и дискриминационен закон

2022 г... зима е...

По предложение на омбудсман Ковачева, с поредната кръпка на иначе ювелирния ЗЗДН, **влизането с обувки** е обявено за домашно насилие.

С хаштаг #metoo хиляди жени споделят истории за мъже влезли с обувките...

Автор: Сияна Цветанова-Петрова (27.01.2021 18:55)

Подкрепа в полза на Становището на Фондация „Бащи за отговорно родителство“

Изразявам пълното си съгласие със Становището на Фондация "Бащи за отговорно родителство". Направен е изключително задълбочен и напълно обективен анализ на Проекта, направени са конкретни предложения, които ще бъдат ефективни и ефикасни, а мотивите към тях са безупречно аргументирани и напълно изчерпателни.

Моето лично мнение е, че трябва да се наблегне на превенцията на насилието и в частност, на домашното насилие, вместо да се борим с последствията. Да се направи възможно ползването на социални услуги от все още пълни семейства, когато напрежението помежду им взема връх. Да се заложи по-сериозно не само на подкрепа на пострадалите, но да се окаже такава и на извършителите, защото често насилие е било прилагано първо върху тях до момента на ескалиране на агресията у тях. Да се обърне внимание на дискриминацията по пол, залегнала в съдебната практика. Да се идентифицират злоупотребите със ЗЗДН по отношение вземане на превес в делата за попечителство. Безумие е да се вменява на ответника тежестта за доказване на евентуалната си невинност. Също така да се обърне внимание на това, че често насилие упражняват малолетни и непълнолетни лица по отношение на своите родители и прародители, подстрекавани, поощрявани и убеждавани от значими за тях възрастни, че това няма да донесе неблагоприятни последствия за тях.

Автор: Сияна Цветанова-Петрова (27.01.2021 18:39)

Подкрепа в полза на Становището на Фондация „Бащи за отговорно родителство“

Напълно съм съгласна със Становището на Фондация "Бащи за отговорно родителство". Направен е задълбочен, напълно обективен анализ на Проекта, дадени са конкретни предложения, които смятам, че ще бъдат ефективни, а мотивите са

идеално аргументирани.

Автор: Андрей Едрев (27.01.2021 18:10)

Абсурдни мотиви на районни съдилища.

Баща, който не е виждал децата си, заради родителско отвличане иска и търси защита за своите деца, които са задържани против волята им от дядото на децата.

Искането за защита е отхвърлено с абсурден мотив на Районен съд в малък град.

От всички събрани по делото писмени и гласни доказателства се установи категорично неприкрит сremeж у молителя ***** за себеизява, за привличане на вниманието към собствената личност, както на органите на реда, така и на Дирекция „Социално подпомагане“ Панагюрище. От всички действия на ***** личи желанието за съчувствие, разбиране и съдействие, но не и стремеж да среща реално с децата, осъществена било чрез електронни средства, било и в присъствието на социален работник или представител на РУ Панагюрище при ОД на МВР Пазарджик. Всички изяви на желанието на молителя да се срещне с двете си деца са напълно разбираеми, с оглед бащинското му чувство и изпитваната от него любов, но в поведението му тези чувства не намират конкретна изява и не са насочени към децата. Те по-скоро са осъществени в светлината на това- чрез децата да бъдат обвинени ответниците в извършване на домашно насилие, да бъдат накърнени във всякакъв план техните умения да отглеждат и възпитават деца. В тази насока са и действията на молителя ***** да докаже липса на съдействие както у органите на реда, така и у социалните работници от Дирекция „Социално подпомагане“ Панагюрище. Този стремеж е най- неприкрито изявен в първоначално предявената от ***** молба, с която същият твърди, че спрямо него е извършен акт на домашно насилие, като не му е дадена възможност да се срещне със своите деца.

Автор: Дружество за ООН в България (27.01.2021 17:50)

Становище на Дружество за ООН в България

Становище от: Сдружение „Дружество за Обединените нации в България“

Относно: Проект за изменение на Закона за защита от домашно насилие, Публикуван за обществено консултиране на 13.01.2021 год. на www.strategy.bg

Линк към становището в .pdf: shorturl.at/hDQV1

Дружество за Обединените нации в България (ДООНБ) е организация, която работи в полза на обществото от 1948 г., когато е създадена с основната цел да подкрепи кандидатурата за членство на България в ООН, което става факт през 1955 година. Организацията е член на Световната федерация на Асоциациите за ООН (WFUNA) заедно с над 160 други национални асоциации. Мисията ни е да популяризираме и допринасяме за припознаването на ценностите, принципите и инициативите на ООН сред българското общество. Организацията работи от години в сферата на гарантирането правата на човека, поддържане на международния мир и сигурност, а от 2015 г. насам основен приоритет на нашата работа е лобиране за изпълнението на ангажиментите поети от българското правителство във връзка с Програма 2030 на ООН.

На 13.01.2021 г. Министерство на правосъдието публикува предложение за редица изменения в Закона за защита от домашното насилие (ЗЗДН). След като се запознахме със съдържанието на предложените изменения и мотивите за изготвянето им, бихме искали да изразим своята подкрепа за повечето от така предложените промени.

Считаме, че те са стъпка в насока синхронизиране с ангажиментите на страната ни по редица ключови международни документи. Отчитаме като положително, че текстовете вземат предвид отправяни от години препоръки от Европейската Комисия, в рамките на Универсалния периодичен преглед на състоянието на правата на човека на ООН, от Комитета за правата на човека, от Комитета за правата на хората с увреждания, от Комитета за правата на детето и др.

Наред с принципната подкрепа, изразена по-горе, бихме искали да подкрепим становището на Българския център за нестопанско право относно противоречието с Конвенцията за правата на хората с увреждания, ратифицирана от България със Закон за ратифициране на Конвенцията за правата на хората с увреждания (КПХУ), приет от 41-во Народно събрание на 26 януари 2012 г., на конкретен текст в законопроекта, а именно предложеното изменение на чл. 8 1.:

„Досегашният текст става ал. 1 и в него т. 4 се изменя така:

„4. директора на дирекция „Социално подпомагане“, когато:

а) пострадалото лице е малолетно или непълнолетно, поставено е под запрещение или е с увреждания;

б) са налице данните по чл. 18, ал. 1 и пострадалото лице се намира в безпомощно състояние вследствие на тежко увреждане, заболяване или старост.“

Подкрепяме приемането на предложената от Българския център за нестопанско право формулировка, а именно:

“1. Досегашният текст на чл. 8 става ал. 1, и т. 1 се променя така: 1. пострадалото лице, ако е навършило 14-годишна възраст или е поставено под запрещение, независимо дали е пълно или ограничено;

2. т. 3 остава и става т.2.

3. т.4 става т. 3 и придобива следната редакция: „4. директора на дирекция „Социално подпомагане“ може да подаде молба, когато: а) пострадалото лице е малолетно или непълнолетно, поставено е под запрещение или е с увреждания; б) са налице данните по чл. 18, ал. 1 и пострадалото лице се намира в безпомощно състояние вследствие на тежко увреждане, заболяване или старост.“

4. Добавя се ал. 2 със следния текст:

(2) В случай, че пострадалото лице е с увреждане и изпитва сериозни затруднения по смисъла на чл. 65 от Закона за хората с увреждания, съдът може да постанови мерки за подкрепа на лицето, с цел осигуряване на ефективна правна помощ и участие в процеса.“

Вярваме, че така предложените промени ще осигурят по-качествена защита, отговаряща до голяма степен на препоръките, направени от визираните по-горе международни и европейски органи и институции.

Автор: Карло Луканов (27.01.2021 17:34)

Обръщане на тежестта на доказване 2

Всички знаем, че за да има възпитателно въздействие наказанието трябва да е справедливо. Наказания да осъзнава, че е сгрешил и да го възприема като правилно. В противен случай се получава обратен ефект - човек се озлобява. А озлобения човек е готов става отмъстителен и готов на крайности. Така, вместо да постигне целта да превъзпита насилниците, законът ще постигне обратното - ще направи насилници и тези, които не са били такива. И все по-често ще ставаме свидетели на "изпушили" хора, които са убили, както те смятат "причината" за страданието си.

Ще цитирам решение на окръжен съд, неподлежащо на обжалване. Можем само да гадаем на какво е способен човек с по-лабилна психика. Гневът му може да е насочен не само към бившия/та съпруг/а, но и към съдебния състав, към адвоката на "противника" и т.н.

Р Е Ш Е Н И Е №

26.01.2015г.,гр.Пловдив

.....

Следователно **дори и на процесните дати, на които се основава молбата по чл.9 ЗЗДН, да не се установяват конкретни прояви на осъществено физическо насилие или заплаха за такова** от бащата, то се налага извод, че при наличието на евентуална вероятност или възможност за среща с бащата, е налице такова психологическо въздействие върху детето, което задълбочава констатираните симптоми на безпокойство, тревожност и стрес, което само по себе си съставлява

достатъчно основание да се приеме, че **към настоящия момент е налице ситуация по смисъла на чл.2 ЗЗДН.**

.....
Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение №/ 13.10.2014г. постановено по гр.д.№/ 2014г. по описа на Пловдивски районен съд – IV бр.с., с което е отхвърлена молбата на Н.Г.Г. с ЕГН ***** лично и в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетния Д.С.К. с ЕГН ***** , за издаване на заповед за защита по ЗЗДН по повод упражнено домашно насилие спрямо детето от С.Д.К. с ЕГН ***** с постоянен адрес ***, изразяващо се в постоянното му настояване да види детето и в това, че същият не се съобразява с желанието му да го остави намира, проявено чрез посещенията на К. в дома на молителката на 23.12.2013 г. и на 03.01.2014 г. и
ВМЕСТО ТОВА

П О С Т А Н О В Я В А :

ЗАДЪЛЖАВА С.Д.К., ЕГН: *****, с постоянен адрес: **** да се въздържа от извършване на домашно насилие над малолетния Д.С.К., ЕГН: *****, живущ ***.

ЗАБРАНЯВА НА С.Д.К. ЕГН: *****, с постоянен адрес: *** да приближава жилището, в което понастоящем живее малолетния Д.С.К., ЕГН: *****, училището, в което учи малолетния Д. , както и местата за социални контакти и отдиш на малолетното дете, **за срок от една година**, считано от постановяване на настоящото решение.

НАЛАГА на С.Д.К., ЕГН: *****, с постоянен адрес: *** **глоба** в размер от 300 лева / триста лева/ на основание чл.5, ал.4 ЗЗДН.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.17, ал.5 ЗЗДН.

Автор: Карло Луканов (27.01.2021 17:21)

Обръщане на тежестта на доказване

Обръщането на тежестта на доказване в делата по ЗЗДН, предлагана от някои участници в дискусиата, на практика означава въвеждане на ПРЕЗУМПЦИЯ ЗА ВИНОВНОСТ и връщане към средновековните стандарти на съдопроизводство. И без това декларацията по чл. 9 ЗЗДН силно наподобява средновековната "решителна клетва". Остава само да се допусне и инквизиционен елемент ;).

И молителя и ответника, са еднакво затруднени от трудността както да се докаже извършен акт на насилие, така и да се обори неоснователно обвинение. Това би било непропорционално зясагане на правата на обвинения в насилие. Това е още по-

недопустимо в наказтелно или административно наказтелно производство. Презумпцията за невинност е основен принцип в тези производства. А в ЗЗДН има административнонаказателен елемент - глобата, която съдът във всички случаи е задължен да наложи, ако постанови която и да е от мерките за защита. Недопустимо е това да се случва при непълно доказване и обърната доказателствена тежест.

Неоснователни са твърденията, че в България жените са в подчинено положение и нямат друга възможност да се защитят. Също така, няма никакви гаранции, че и жени няма да станат жертва на злоупотреба с този закон, неоснователно обвинени в насилие от съпрузите си.

Автор: Национална мрежа за децата (27.01.2021 16:24)

Становище на Национална мрежа за децата - част 2

В контекста на гореизложеното, подкрепяме предложенията за промени и ги намираме за крайно необходими, като се присъединяваме към допълненията, предложени от Фондация „Джендър алтернативи“:

„Екипът на Фондация „Джендър алтернативи“ подкрепя изцяло предложенията за промени в действащия Закон за защита от домашно насилие и в Наказателния Кодекс на Република България като отговарящи в голяма степен на дългогодишните препоръки за защита на правата на пострадалите от домашно насилие в България, отправяни периодично от Европейската Комисия, в рамките на Универсалния периодичен преглед на ООН, от Комитета за правата на човека, от Комитета за правата на хората с увреждания, от Комитета за правата на детето, от Специалния докладчик на ООН по въпросите на насилието над жените, от Комитета за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените.

Считаме, че с оглед на влошената ситуация в страната, вследствие на КОВИД-19, случаите на домашно насилие се увеличават неколккратно и държавата е длъжна да защити гражданите си посредством предлаганите законови промени. Само в офиса на Фондация „Джендър алтернативи“ случаите на домашно насилие нараснаха от 515 през 2019 год. до 652 през 2020 год.

Длъжни сме да отбележим обаче, че един въпрос остава незасегнат и неразрешен от предлагания проект за изменение на Закона за защита от домашно насилие, а именно въпросът за тежестта на доказване в съдебните процеси, водени по специалния закон.

При гласуването на предложените законови промени моля да имате предвид, че в съдебните процеси, водени и развиващи се по правилата на специалния ЗЗДН, ползващ се с приоритет пред общия ГПК, тежестта на доказване следва да лежи върху ответната страна – така както изискват нормите на международното и европейско право, касаещи домашното насилие, а именно Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените (чл. 1, 2, 5 и 16; Генерална препоръка №19/1992 и №35/2017); Пакта за граждански и политически права (чл. 2, 3, 6, 7, 9, 17 и 26; Генерална препоръка №28/2000); Европейската Конвенция за защита Правата на Човека и основните свободи (чл. 2, 3, 8, 13 и 14);

Директива на Съвета на ЕС 97/80/ЕС.

Според Заключителните препоръки на Комитета за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените от 27.07.2012 год. (CEDAW/C/BGR/CO/4-7) по отношения разглежданите комбинирани 4-ти до 7-ми периодични отчети на България, държавата следва да гарантира спазването на законодателството, което да осигури обръщането на тежестта на доказването в гражданските процеси за домашно насилие – параграфи 25 и 26 „б“.

Същата задължителна препоръка е включена в Заключителните препоръки на Комитета за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените от 02.03.2020 год. (CEDAW/C/BGR/CO/8) по отношения разглеждания 8-ми периодичен отчет на България – параграфи 23 „в“ и 24 „д“.

Освен това, държавата ни е вече неколkokратно осъдена от адвокатите на Фондация „Джендър алтернативи“ пред Комитета за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените заради липсата на яснота в Закона за защита от домашно насилие относно това кой носи тежестта на доказване в процеса: жертвата, която е обременена от зависимости, страхове и вина, и често не разполага с никакви писмени или гласни средства за доказване на правотата си, или насилника, който упражнява власт и контрол върху нея.

Според Решение от 25.07.2011 год. на Комитета за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените по делото *В.К. срещу България* (Комуникация №20/2008), тежестта на доказване следва да бъде обърната в процесите за защита от домашно насилие – параграфи 9.9. и 9.16 „б“ – 2.

Такова е и осъдителното Решение от 19.07.2019 на Комитета за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените по делото *С.Л. срещу България* (Комуникация №99/2016) – параграф 7.15. „б“ – 2.

Държим да посочим и че въпреки кореспонденцията с релевантните държавни органи по последното посочено производство пострадалата от домашно насилие С.Л., която осъди държавата за неизпълнение на позитивните ѝ задължения да я защити ефективно от домашно насилие, все още не е получила адекватна финансова компенсация, така както е изискал Комитетът на ООН.

Това само иде да посочи, че до момента домашното насилие и неговите жертви, които преобладаващо са жени и деца, не е било приоритет на държавата.

С предлаганите промени както лицата пострадали от домашно насилие, така и ние – организациите от неправителствения сектор, работещите в тази сфера, ще можем да осигурим една по-адекватна защита, отговаряща до голяма степен на препоръките, направени от визираните по-горе международни и европейски органи и институции.“

Автор: Национална мрежа за децата (27.01.2021 16:23)

Станвище на Национална мрежа за децата - част 1

Национална мрежа за децата (НМД) е неправителствена организация в обществена полза, обединение на над 135 граждански организации и съмишленици, работещи с и за деца и семейства в цялата страна и дългогодишен застъпник за правата на децата. Организацията съществува от 17 години, следвайки принципите за насърчаването, защитата и спазването на правата на детето. Ние вярваме, че всички политики и практики, които засягат пряко или косвено децата, следва да се изготвят, прилагат и наблюдават, като се взема предвид принципът за висшия интерес на децата и с активното участие на самите деца и младежи. Във всички наши действия ние се ръководим от Конвенцията на ООН за правата на детето като водещ документ, който определя философията, ценностите и начина на работа на Мрежата за децата.

С настоящото писмо изразяваме подкрепата си и се присъединяваме към становището на колегите си от Фондация „Джендър алтернативи“, организация-член на Национална мрежа за децата, относно Проект за изменение на Закона за защита от домашно насилие^[1] (ЗЗДН), публикуван за обществено консултиране на 13.01.2021 год. на www.strategy.bg^[2]. Смятаме, че измененията в Закона за защита от домашно насилие пряко касаят и децата на България. По силата на чл. 2 ЗЗДН, децата като личност в родствена връзка с извършителя, попадат в обхвата на лица, срещу които се извършва домашно насилие. В допълнение, по силата на чл. 2, ал. 2 от ЗЗДН, за психическо и емоционално насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие. Както е посочено и в публикуваните проекто-мотиви на разглеждания проект за изменение на Закона за защита от домашно насилие - „по последни данни от Министерството на вътрешните работи през 2020 г. се наблюдава увеличение на броя на пострадали деца. Сравнителният анализ показва, че за 2019 г. пострадалите деца от домашно насилие са 658, а за периода от 1 януари 2020 г. до 30 ноември 2020 г. техният брой вече е 823“. В контекста на гореизложеното, подкрепяме предложенията за промени и ги намираме за крайно необходими, като се присъединяваме към допълненията, предложени от Фондация „Джендър алтернативи“:

^[1] ЗАКОН ЗА ЗАЩИТА ОТ ДОМАШНОТО НАСИЛИЕ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 102 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 22.12.2009 Г.) Обн. ДВ. бр.27 от 29 Март 2005г., изм. ДВ. бр.82 от 10 Октомври 2006г., изм. ДВ. бр.102 от 22 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.99 от 17 Декември 2010г., доп. ДВ. бр.50 от 3 Юли 2015г., изм. ДВ. бр.24 от 22 Март 2019г., изм. ДВ. бр.101 от 27 Декември 2019г.

^[2] <http://www.strategy.bg/PublicConsultations/View.aspx?lang=bg-BG&Id=5774>

Автор: Kalin Gavrov (27.01.2021 15:08)

Кой работи против Р. България

Съгласно чл.14, ал.6 от Закона за конституционния съд:"б) Решенията на съда са задължителни за всички държавни органи, юридически лица и граждани.

В ????? ????????? ?????? ?? ????????? (CEDAW/C/BGR/8) ?? ??????????? ?? ?? 1761-?? ? 1762 (?? CEDAW/C/SR.1761 ? CEDAW/C/SR.1762), ?????????? ?? 19 ????????? 2020 ?.,

са участвали : ????????? ?????? ?? ?????????-???????? ?? ????????? ?????? ?????? ?????????, ?????? ?????? ??????????????? ?? ??????????????????? ?? ?????????????????, ??????????????????? ?? ?????? ? ??????????? ?????????, ??????????????????? ?? ?????????????????????, ????????????????? ?????? ? ????????????????? ?????? ?? ?????????? ? ?????????? ?? ???

Та в този периодичен доклад се отчита Решение 13/2018 на Конституционния съд, за отхвърлянето на Истанбулската конвенция, като противоконституционна, и въпреки това във въпросния доклад се планира налагането на "джендър" политиката в България.

Явно има държавни органи, държавни служители и висши представители на властта, които работят против интересите на Републиката, чрез погазване и неизпълнение на влязло в сила Решение на Конституционния съд !!!

Това не е скандал, това е национално предателство !!!

ЗИД на ЗЗДН не е писан в България !!! Позор ! Оттеглете проекта ВЕДНАГА !!!

Автор: Зорница Димитрова (27.01.2021 15:02)

Срокът за обсъждане трябва да е поне 30 дена

Подобен законопроект НЕ МОЖЕ и НЕ ТРЯБВА да се обсъжда само 14 дни, поради големият обществен интерес и неговата сериозност. Аргументите посочи за за разглеждане на законопроекта в срок от 14 дена са неоснователни. Злоупотребата с понятието "домашно насилие" и преди този законопроект е голяма. Оставам с впечатление, че целтта на промените са съвзем други от смисъл на правото!

Автор: Карло Луканов (27.01.2021 14:51)

Злепоставяне на България пред международната общност

Проверявайки какви препоръки е отправил Комитета на ООН по правата на жените се натъкнах на следното:

<https://docstore.ohchr.org/SelfServices/FilesHandler.ashx?enc=6QkG1d%2fPPRiCAqhKb7yhsmPYo5NfA>

Четейки този текст, може да си помислиш, че живееш в Афганистан, а не в България. Излиза, че жените в България въобще нямат права и няма правни механизми, по които могат да бъдат защитени. Реалната ситуация е силно изопачена. Как ли се е стигнало до това? Дали български представители не са работили срещу интересите на България, злепоставяйки страната ни пред света? Дали тези хора, случайно, нямат никаква финансова облага от това? Например НПО, което усвоява средства по програми за борба с насилието срещу жени и момичета.

Дали с това не се осъществява деянието по чл. Чл. 103. НК "Който, изпълнявайки държавна служба или поръчение пред чуждо правителство или международна организация умишлено ги води във вреда на републиката ..."?

Автор: Гроздана Янтрова (27.01.2021 14:48)

Стига вече!

Чрез този проектозакон ни е поднесен поредният опит от заинтересовани за предефиниране на семейството в българското законодателство! Спрете се! Това, което сте намислили няма да стане. Дефиницията за семейство е дадена в конституцията на Република България! Семейството е постановено от Бог и е свято! Няма начин да го омаловажавате и приравнявате на просто "съжителство на две пълнолетни лица". Тук тънкият момент е, че не се споменава от какъв пол са лицата - т.е. могат да са от всякакъв пол и за предпочитане еднополови. На всички ни е ясно, че ще продължавате да опитвате да ни пробутате постановките на Истанбулската конвенция, която КС на България отхвърли, но завоалирана в отвлечени понятия и обвита в целофан. И това няма да стане! Българският народ е буден и може да чете между редовете!

Спрете да слугувате на чужди интереси!

Автор: Kalin Gavrakov (27.01.2021 13:13)

Заклучение

Значи даряването на кръв е задължително безплатно, но отглеждането в приемно семейство на дете в риск е платена дейност?! Логика НУЛА!!! Но пък си е гарантиран доход от мръсен бизнес!

Видно в ЗИД на ЗЗДН няма да се предвиди текст в НК, с който да се въведе наказание за социален работник или НПО, които са увредили интереса на децата или са причинили страдания на родителите по неправомерно отделяне на децата и даването им в приемни семейства!

И това се прави съвсем умишлено!!!

Факт е, че доста семейства с нисък социален статус са утвърдени за приемни, като това са им единствените доходи. Т.е. отглеждането на деца в риск се е превърнало в доходоносен мръсен бизнес. Е, как няма да има НПО-та, които да искат и те да взимат пари, че и от държавата допълнително.

Ето това е самовъзпроизвеждаща се система ... ако няма деца в риск, ще фалират!!! И искате подобни материално заинтересувани лица да бъдат поканени в комитети и съвети, където да се набелязват бъдещи мерки срещу насилието? Поканили сте вълка в кошарата, както се казва!

Г-жо Ахладова, моля да кажете, проекта на ЗИД на ЗЗДН на коя политическа партия е от управляващото мнозинство: ГЕРБ, ВМРО или НФСБ? Защото властта се

упражнява, чрез политическо представителство ... в законодателната програма на Министерски съвет липсва такъв законопроект! А, само Министерски съвет може да внесе законопроект в Народно събрание за обсъждане и приемане.

ИЗВОД: Това е един лобистки проект на ЗИД на ЗЗДН, чрез който се въвеждат порочни практики за намеса в семейните отношения, като в мотивите се използват буквално измислени аргументи, представени като факти, което е грубо погазване на нормата в чл.26, ал.1 от ЗНА.

Автор: Kalin Gavrov (27.01.2021 13:11)

Коментар 7

В мотивите за изготвения ЗИД на ЗЗДН, се споменава за направено национално представително изследване на тема „Насилието в България“.

След кратко търсене установих, че :

1. Проучването е направено на 1000 човека и още около 700, които косвено или пряко взимат участие при процедури по ЗЗДН.
2. В проучването извършено от Алфа Рисъч и дума не става в кои градове е направено изследването, което води до извода, че самото изследване е некоректно.
3. Практически проучването е силно казано представително, щом са интервюирани 1000 човека, което под 0,014% от населението на България.

Категорично оспорвам на база непредставителна извадка от 1000 човека, да се внушава за увеличаване на домашното насилие, след като в самите мотиви, черно на бяло сте отбелязали, че няма база за сравнение, нито официална статистика.

В самото изследване, цели 82% от респондетите са ЗАЯВИЛИ, че не са били подложени на домашно насилие, а САМО 1% са заявили, че са били физически малтретирани в домашна среда !!!

Самото изследване доказва по безспорен начин, че в България има домашно насилие, НО Е В ПЪТИ и то десетки пъти по-малко от колкото в даваните страни за пример от Скандинавия !!!

Там може и да си бият жените масово, тук НЕ !

Още един аргумент за цялата несъстоятелност на ЗИД на ЗЗДН – България е отличник по заети топ мениджърски позиции в ЕС от жени с цели 46 %. Лелеяната Швеция е с под 40% !!!

В мотивите се споменава за нараснал брой умишлено умъртвени жени в условията на домашно насилие, но не се указва колко са били преди 2017 и колко са за периода 2017/2020г.

Искам да спомена, че умишлените убийства в България за периода 1980-1989г са били около 600 на година, а сега от 2010 до 2020 са около 110-120 на година.

Според изнесената от мен статистика (а тя е и официална – НСИ) практически убийствата са намалели 5 ПЪТИ спрямо периода преди 1989г.

В мотивите се споменава за увеличен брой на подадени молби, съответно заповеди за незабавна защита. Но вносителите не са направили следващата стъпка, а именно да проверят, колко съпружески двойки са в дела за развод, СЛЕД издаването на заповедта, която автоматично осигурява родителските права на подалия жалбата.

Ето това се случва и е абсолютна злоупотреба с права !!!

В мотивите се споменава за увеличен брой на деца от домашно насилие по данни на МВР. НО на стр.1 в т.1.1, втори абзац, вносителите твърдят, че няма официални данни за домашно насилие?! Кое е вярното ???!!!

Видно вносителите използват по манипулативен начин определени обстоятелства, като изгодните приемат за факти, а неизгодните игнорират.

Така закон не се прави, нито пък се бори домашно насилие.

Цитат от т.2.2. от мотивите на вносителя: „В ежегодния доклад на Дубравка Шимонович, специален докладчик на ООН по въпросите на насилието над жени, изложени в доклад за ситуацията в България, публикуван през май 2020 г. и представен на 44-тата сесия на Съвета на ООН по правата на човека (15 юни – 3 юли 2020 г.), се изтъква, че България за съжаление е една от държавите, в които случаите на домашно насилие през първата половина на 2020 г. драстично се повишават.“, край на цитата.

Къде е това проучване ? Няма такава, а си е чисто внушение с цел, след като Конституционният съд отхвърли Истанбулската конвенция, като противоконституционна, България да е подложена на непрестанни атаки и оклеветяване, за възприемане на тоталитарен модел за разбиване на семействата и въвеждане на мръсен бизнес, като се допускат НПО-та да получават заплащане за социални услуги, както и за отглеждане на деца и тяхното осиновяване.

Автор: Арбитер Петров (27.01.2021 12:51)

Колизия с Конституция на Република България

Целият закон, а не само текущите предложения за изменения, който се правят сега с този ЗИД влизат в пряка колизия с конституционните правни норми на Конституция на Република България. Става дума конкретно за конституционната норма на чл. 47 ал. 1 "Отглеждането и възпитанието на децата до пълнолетието им е право и задължение на техните родители и се подпомага от държавата.". Закон, чрез който или с помощта на който се ограничава по какъвто и да било начин, под каквато и да било форма, под какъвто и да било претекст неотменимите и неприкосновени права на родителя да отглежда и възпитава децата си влиза в пряка колизия с Конституционните, законови, правни, а и общочовешки норми.

Този закон за защита от домашно насилие следва да бъде изцяло и напълно отменен. Той не само, че не подлежи на абсолютно никакви изменения или допълнения, ами е правно вреден. Този закон още от създаването си Обн. ДВ. бр.27 от 29 Март 2005 г. и

множеството си последвали изменения доказва, че е закон създаден с цел разрушаване на семейството, ерозия на семейните ценности и подкопаване на правния мир и ред в Държавата ни. През този период от 2005 г. до сега този ЗЗДН спомогна за множество злоупотреби с деца и правата им, както и злоупотреби с правата на техните родители.

Ето защо на тези основания, ние сме изцяло против измененията му. Предлагаме на здравомислещите пълно отпадане на текущия ЗИД, както и на самия ЗЗДН.

Автор: Иво Димитров (27.01.2021 12:29)

Много злоупотребяват със закона за "Домашно насилие"

Моля отговорните органи да обърнат внимание, колко много злоупотреби има със закона за "Домашно насилие". Знаете статистиката на общия брой случаи. А знаете ли колко много случаи има от общата бройка, в които жените, за да постигнат целите си, злоупотребяват с този закон? Завеждат искова молба срещу приятеля или мъжа си, съдът веднага налага забрана, защото мъжът в България е виновен по презумпция! И знаят, че веднага го печелят делото в 95 % от случаите - статистика. Печелят делото с измислено медицинско, в което няма никакви доказателства, че извършителят е обвиняемия с/у който вече има забрана. Печелят делото с показания на приятелки, които преразказват оплакванията на обвинителката, без да са свидетели на каквото и да е деяние. И съдът осъжда мъжът! Това е истината! Апелирам за: Да се регламентира ясно какви доказателства са необходими, за да се докаже деяние насилие, а не както сега, причиняваш си сам травми, вадиш медицинско, намираш две приятелки да разкажат нещо, без изобщо да са свидетелки на деяние и веднага мъжът е осъден. Да не се допуска повече едностранно майката да лишава и ограничава правата на бащата спрямо собственото му дете. Да не се допуска един закон за насилие, да се превръща в инструмент за насилие, основно спрямо мъжете. И разберете, в сегашния си вид законът е предпоставка не за решаване на проблеми и конфликти, а за създаване на такива, дори за крайни действие от единия родител, който в безисходица на невъзможност да вижда детето си, се решава на крайни действия!

Автор: Иво Димитров (27.01.2021 12:08)

Много злоупотребяват със закона за "Домашно насилие"

Моля институциите да обърнат най-после внимание, колко много се злоупотребява със закона за "Домашно насилие". Знаете ли колко случаи има, жени, които искат да отмъстят за нещо на мъжа или приятеля си, пускат искова молба за защита. И знаят, че в 95 % от случаите го печелят делото - статистика. Правят го и за да спечелят правата за детето в последващо дело за права. Моля строго да се регламентират доказателствата, които се признават за доказване на насилие. А не, както до сега - с измислено медицинско, по което описаните травми няма никакво доказателство, че е извършено от обвиняемото лице, или само си ги е причинило лицето "жертва на насилие". Защото и това се прави! Привикват се двама свидетели, които дори не са преки свидетели на деяния, а преразказват оплакванията на обвинителя. И веднага сте осъден, с наложена мярка със срок! Апелирам да се решат следните въпроси:

Да не се допуска едностранно

майка да лишава бащата от права и ограничава връзката с детето му. Да не се допуска Закона за "Домашно насилие" да се превърща в инструмент за насилие и постигане на други цели.

Автор: Николай Дойнов (27.01.2021 11:53)

Координационните механизми са симулация на дейност- 3

И още нещо да добавя. Не знам на какъв принцип се свикват екипите по координационния механизъм, обаче в нашия случай никой не се е обърнал за мнение към личния лекар на децата.

Личната лекарка много пъти е заявявала изумлението си, че сме попаднали в обхата на социалните служби и е искала да свидетелства, казва, че децата винаги са отивали при нея добре облечени, обгрижени, нямаме пропуснати имунизации, всичко сме правели както трябва, но просто никой не се обръща към нея за мнение.

Затова смятам, че в тези нови закони няма здрав разум. Безплодна, ялова работа

Николай Дойнов

Автор: Николай Дойнов (27.01.2021 11:42)

Координационните механизми са симулация на дейност- 2 част

И какви са ефектите и ПОСЛЕДСТВИЯТА от тези безотговорни действия:

1. Първия скандал. На делото за потвърждаване извеждането на синът ми Калоян аз и жена ми не само, че не бяхме поканени, за да кажем, че е нямало насилие, но и не знаехме кога и къде се провежда то.

Социалния служител, водещ нашия случай, Галина Минкова – ДСП Варна отказваше три-четири месеца да ни даде информация къде са децата.

В наше отсъствие съдията гласува доверие на социалните служби, приема, че е имало постоянни конфликти прерастващи в насилие и отделя детето за още една година.

Освен това, съдията е повикала детето, което беше на 11 години в съда и го е попитала дали неговите родители се интересуват от него и отиват да го виждат, а то естествено казва „не, не идват да ме виждат“. А ние не знаехме къде е той. Аз направих пътека до социалните да разпитвам, но не ми казаха.

Допълнително, някой е казал на сина ми, че сме ги били продали. Каква ли психологична травма е понесло това дете!

2. Дъщеря ми, близначката Никол е с гръбначно изкривяване – ювенилна идиопатична сколиоза, със спешна нужда от нагrevки и трябва да носи корсет.

Ние редовно я водехме на нагревки и точно щяхме да ѝ получим корсета, преди да я вземат насила.

Децата са изведени в Провадия. Много пъти напомнях в ДСП Провадия за това заболяване.

Миналата година – 14.09.2020 имахме среща с децата и прегърнах Никол, а тя ми казва- „Тате, боли“. Тогава пак попитах и ми обясниха че чак през февруари 2021 щели да я водят на специалист. А децата ни ги отнеха и лечението ѝ спря на 4.3.2020 г.

Цяла година без лечение!

Сега ходих в медицинския център при лекуващия лекар, жената беше изумена как е възможно това. Абсолютно ясно каза, че всеки ден е важен и че рискът детето да остане изкривено за цял живот е огромен.

Искам да Ви заявя още, че съм сезирал социалните служби, писах, изпратих амбулаторни листи, още чакам отговори на заявленията си. Още за много неща мога да се оплача, но сега говорим само за закона за насилието.

Кой ще носи отговорност за травмите на децата ми, поради небрежността на държавните служби?

Ето защо, смятам, че ако ще се прави специален закон за домашното насилие, трябва да се направи специален закон и за всеки друг вид насилие. Особено за насилието извършено от държавни служители над деца!

А най-доброто е да не се правят излишни закони, а съд, полиция и прокуратура просто да си вършат работата и да не прехвърлят топката към други служби и неправителствени организации.

С уважение и с мъка в сърцето: Николай Дойнов

Автор: Николай Дойнов (27.01.2021 11:41)

Координационните механизми са симулация на дейност

Становище

от Николай Иванов Дойнов по ЗИД на Закона за защита от домашно насилие

Казвам се Николай Иванов Дойнов и съм жертва на комбинацията Закон за домашно насилие и Закон за закрила на детето.

По-скоро не аз, а децата ми са жертва, защото ми отнеха четири деца и ги настаниха в приемна грижа в следствие на фалшив, устен и непотвърден сигнал за домашно

насилие което уж съм извършил към съпругата си и децата са били свидетели на това.

Защото съм потърпевш заявявам, че Координационните механизми са „мижи да те лажем“, и трябва Полицията и Прокуратурата да се занимават с насилието, защото те имат средствата да установят имало ли е насилие или не. Наказателния кодекс трябва да е основния, по който да се придържаме. Другото са някакви съзаклятнически дружинки, които не се основават на закона, а правят каквото си поискат, като могат да тормозят безнаказано хората.

Фактът, че няма проявено насилие от моя страна към жена ми се доказва от:

1.1. Няма пусната жалба от страна на съпругата ми и тя не е посещавала социалната служба нито полицията по такъв повод.

1.2. Няма заведено дело или преписка срещу мен за домашно насилие въпреки, че е свикан екип по координационен механизъм.

1.3. Няма извадено медицинско свидетелство от страна на съпругата ми, нито опит за изваждане.

1.4. По време на съдебното заседание **вещото лице-психолог, изработил съдебно-психологична експертиза** ясно заяви, че децата са казали, че не са виждали майка си и баща си да се карат и да се удрят пред тях.

1.5. В социалните доклади за 3 години социалните служители или тези от НПО никъде не са констатирани конфликти и скандали между мен и съпругата ми

1.6. Съпругата ми пусна заявление до ДСП, в което напълно отхвърля да е имало насилие над нея.

1.7. При свикване на среща по координационния механизъм аз бях допуснат само в последните няколко минути. Никой не ми зададе нито един въпрос за това насилие.

Осъзнавате ли, присъствам на среща на КМ при насилие над дете. Макар, че само за последните 2-3 минути ме поканиха да вляза, заявявам, че там никой не говореше за насилие. Аз не знаех за какво са се събрали, мислех, че за обсъждане на условията в дома ми!

В екипа присъстваха и полицаи и прокурор, нито една служба не е завела преписка или дело срещу мен.

Това само по себе си е доказателство, че и екипът по Координационния механизъм е знаел, че е нямало насилие!

Аз научих, че децата са изведени заради насилие чак когато се присъединих към делото за потвърждаване на заповедта за "мярката за закрила" на двете ми близначки.

В заповедта за извеждане пише, че съпругата ми е напуснала дома поради проявявано насилие от мен. Истината е, че тя напусна дома с децата от страх поради

постоянните заплахи от страна на социални служители, че ще ни отнемат децата. Наистина тогава бяхме на различни мнения, аз не смятах, че е правилно да се крие.

Но това е друга тема. Сега е за насилието и как се интерпретира то. Повтарям, никога не сме се карали пред децата. Децата ми са обичливи, добри, доверчиви, те бяха щастливи в семейството, а това е гаранция за нашия родителски капацитет.

Автор: Карло Луканов (27.01.2021 10:44)

Глобата по ЗЗДН пречатства наказването на извършителя на насилие, ако деянието му съставлява прес

Наказването на дееца по административнонаказателен ред прегражда възможността за същото деяние спрямо него да бъде ангажирана и наказателна отговорност. Забраната за повторно съдене и наказване на едно и също лице за същото деяние - *ne bis in idem* - е класически принцип на наказателнопроцесуалното право, чиято цел е да не се допусне повторението на наказателни процедури, които са приключили с влязъл в сила акт. Това правило е съществен елемент на правото на справедлив процес по чл. 6, § 1 от КЗПЧОС. То забранява окончателно осъденото или оправдано лице не само да бъде наказвано повторно за същото деяние, но и да бъде съдено и да подлежи на риск от наказателно преследване въобще. Чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към КЗПЧОС съчетава три отделни гаранции: след приключване на наказателната процедура с влязъл в сила акт никой не може да бъде застрашен от наказателно преследване, съден или наказан за същото нарушение (*Sergey Zolotukhin v. Russia*, § 110; *Franz Fisher v Austria*; *Nikitin v. Russia*.). Правилото въвежда изискване постановеният първи по време съдебен акт да има окончателен характер. Върховният касационен съд се е произнесъл по въпроса с Тълкувателно решение № 3 от 22.12.2015 г. по тълк. д. № 3/2015 г., ОСНК на ВКС (потвърдено с ТР № 4 от 06.02.2018 г. по тълк. д. № 4/2017 г., ОСНК на ВКС) , в което е указано как следва да се предотвратява повторното осъждане на едно и също лице за същото деяние, за което спрямо него е било проведено приключило с влязъл в сила акт административно производство с наказателен характер.

Така, ако едно лице бъде осъдено на глоба по ЗЗДН и впоследствие се установи, че деянието представлява престъпление, то няма да може да бъде осъдено за това престъпление. Ще се наложи първо решението да бъде отменено в частта му за налагане на глоба, ако това е възможно.

Автор: Карло Луканов (27.01.2021 10:33)

Противоконституционност на глобата по ЗЗДН

тази глоба противоречи на основни принципи на наказателното производство и на конституционния принцип, че без вина няма наказание.

Чл. 5, ал. 4 ЗЗДН изисква от съда “във всички случаи”, в които налага мерки за защита, с решението да наложи на извършителя глоба в размер от 200 до 1000 лв. Със ЗИД на ЗЗДН дори се предлага увеличение на тази глоба и квалифициран състав при повторност. Квалифицираният състав е отделно недоразумение, защото ако се спазва закона до него въобще не би трябвало да може да се стигне. Първата и най-лека мярка е насилникът да се въздържа от извършване на насилие. Тя действа безсрочно. Съдът винаги налага тази мярка, дори само при съмнение за извършено насилие. След налагането ѝ, ако бъде извършено ново насилие би трябвало да се приложи чл. 296 НК, според който неизпълнението на заповед за защита е престъпление.

Глобата е вид наказание, предвидено за извършено престъпление или административно нарушение (чл. 37, ал. 1, т. 4 от Наказателния кодекс и чл. 13, б. «б» от Закона за административните нарушения и наказания). Освен тези глоби е позната и изпълнителната глоба, която се налага в изпълнителните производства, с цел длъжникът да бъде принуден да извърши определено действие. Глобата по ЗЗДН явно не е нито наказание по НК, нито изпълнителна глоба. Т.е. глобата по ЗЗДН остава да е административно наказание, налагано по специален ред.

В свое Решение № 1 от 1 март 2012 г. по к.д. № 10 от 2011 г.

Конституционният съд е приел, че административното наказание “глоба” представлява “наказателно обвинение” по смисъла на чл. 6, § 1 Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС). От своя страна, Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) посочва, че е необходимо обхватът на чл. 6, § 1 КЗПЧОС да се определи въз основа на определени критерии, като квалификацията на правонарушението по националното право, характера му, както и характера и тежестта на наказанието (Делото *Engel and others v. The Netherlands*; Делото *Ozturk v. Germany*; *Gradinger v. Austria*; *Lauko v. Slovakia*). Известни като тест “Енгел” или критерии “Енгел” - 1) квалификация на деянието по националното право; 2) характер и естество на нарушението; 3) вид и тежест на предвиденото наказание (“суровост на възможното наказание”).

Глобата по чл. 5, ал. 4 ЗЗДН има за цел не да компенсира причинени вреди, а единствено да накаже насилника и да го възпре от извършване на друго насилие, което доказва квалификацията му като “наказателно обвинение” по смисъла на чл. 6, § 1 КЗПЧОС. Въпреки спецификите на

административното наказание "глоба" в сравнение с глобите по НК, които са свързани с осъждане на дееца за извършено престъпление, с органа, който я налага, минималния ѝ размер и определянето ѝ, все пак последиците са сходни, защото представляват все разпоредено от компетентен държавен орган имуществено засягане на интереси на гражданина за неговото противоправно поведение с цел да го възпитат и предупредят. Този факт също потвърждава извода, че производството по налагане на административни наказания е наказателно по своето естество производство.

Автор: Карло Луканов (27.01.2021 10:22)

Непропорционално засягане на правата на ответника

Принципът на пропорционалност изисква ограничаването на съответното право да бъде минимално и да се ограничи до необходимото за постигането на преследваната легитимна цел. Поради редица несъвършенства на ЗЗДН, установени с прилагането му, може да се стигне до непропорционално засягане на правата на обявения за насилник.

При допускането на непълно доказване, факт, който не е безспорно доказан се използва като доказателство по други дела. Така човек бива обявен за насилник и по този начин се засяга правото му на чест и достойнство, основно конституционно право. Веднъж обявен за насилник, това клеймо остава завинаги. Дори да се установи по надлежния съдебен ред неистинност на документ, на показания на свидетел, на заключение на вещо лице, върху които е основано решението, или престъпно действие на страната, на нейния представител, на член от състава на съда, това решение не подлежи на отмяна, съгласно Тълкувателно решение № 7 от 31.07.2017 г. по тълк. д. № 7/2014 г., ОСГТК на ВКС, тъй като е спорна съдебна администрация. Затова, ако бъде създаден регистър, то той трябва да се използва за статистически цели, а не като списък на "неблагонадеждни". Дори престъпниците имат право на реабилитация, а тук такава не е предвидена. Дори и ненапълно доказан насилник, оставаш такъв завинаги и няма как да изчистиш името си.

В ЗЗДН не е уреден въпроса за осъществяване личните отношения, когато в семейството има деца. Обвиненият в домашно насилие е поставен в лошо положение дори от лишения от родителски права. Лишаването от родителски права е санкция срещу родител, чието поведение представлява особена опасност за личността, здравето, възпитанието или

имуществото на детето. Но дори тогава детето има право на лични отношения с лишения от права родител и съдът е длъжен да определи подходящи мерки относно личните отношения между родителя и детето, като прилага защитните мерки по чл. 59, ал. 8 СК. При налагане на ограничителна мярка по ЗЗДН не се предвижда такава възможност и се прекъсват въобще отношенията родител-дете, при това за достатъчно дълъг срок от време. В случая, освен правата на обвинения в насилие родител, се нарушават и правата на самото дете да поддържа лични отношения с родителите си.

Правото на собственост също е основно човешко право. Обвинения в насилие може да бъде лишен от правото да ползва собствеността си за срок, често достигащ една, две години, без да има доказана вина. Ако обвинението се окаже неоснователно, за да защити правата си, той ще е принуден да води дълги и тежки дела за обезщетение, да прави допълнителни разходи.

Автор: Гражданска организация ИСДП (27.01.2021 09:53)

СТАНОВИЩЕ От Сдружение „Институт по социални дейности и практики” 2

□ Създаването към МС на Национална комисия за превенция и защита от домашно насилие. Издигането на Националната комисия на високо политическо ниво председател заместник министър-председател, с участието на ресорни заместник-министри, ръководители на агенции и определени от председателя на Върховния касационен съд и главния прокурор техни заместници, допускането за широко участие в заседанията ѝ от други ангажирани страни, показват воля за провеждане на целенасочена държавна политика за превенция и защита от домашното насилие. Намираме за всеобхватни и изчерпателни дейностите, които ще извършва Националната комисия от определяне на приоритети в политиките, разработване на национални стратегически документи, финансиране след извършена процедура по подбор дейностите, заложи в Националната програма за превенция и защита от домашното насилие във връзка с програми за превенция и специализирани услуги за защита от домашно насилие, изграждане и поддържане на денонощна линия с национално покритие за лицата, жертви до провеждане на координация, мониторинг и оценка на предприетите мерки. Липсата на база данни и тревожната информация за ръстът на случаите на домашно насилие показват необходимостта от предприемане на ефективни мерки от Националната комисия за създаване и поддържане на национална база данни, свързани със случаите на насилие, на базата на които да бъдат изведени нуждите, приоритетите и политиките за превенция, с които да се предотвратяват случаите на домашно насилие и осигуряват по-ефективна защита на пострадалите. Затова подкрепяме създаването на специализиран постоянно действащ колегиален орган за осъществяване на държавната политика по превенция и защита от домашното насилие.

И не на последно място подкрепяме създаването на Координационен механизъм за помощ и подкрепа на пострадали от домашно насилие. В случаите на домашно

насилие нито една институция не може да види цялостната картина около пострадалото лице. Практиката на този етап показва, че в повече случаи всяка институция работи изолирано в рамките на своите функционални правомощия. Ключово важно е координацията и взаимодействието между различните органи на изпълнителната власт, местна власт, съд, прокуратура, доставчици на социални услуги и др. за защита и подкрепа на жертвите на домашно насилие.

Автор: Гражданска организация ИСДП (27.01.2021 09:52)

СТАНОВИЩЕ От Сдружение „Институт по социални дейности и практики”

СТАНОВИЩЕ От Сдружение „Институт по социални дейности и практики”

относно Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита от домашно насилие

УВАЖАЕМА Г- ЖО АХЛАДОВА,

След като внимателно се запознахме с Проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита от домашно насилие, изразяваме становище в подкрепа на предложения законопроект. Институт по социални дейности и практики (ИСДП) е организация, която вече 20 години работи на полето на психо-социалната практика със семейства и деца в защита на техния най-добър интерес, участва в изследвания и проучвания на тема насилие.

Водени от дългогодишния ни опит и експертиза можем да определим домашното насилие като изключително тежък обществен проблем и този законопроект показва, че е време да излезем от мисленето, че това е проблем само на конкретно семейство. Поради това намираме предложените законодателни промени като наложителни и необходими за преодоляване на слабостите и пропуските в действащата нормативна уредба и респективно подобряване на практиката за оказване на защита и подкрепа на жертвите на домашно насилие. В цялост подкрепяме Законопроекта, но бихме искали да акцентираме на важността на следните промени:

□ Разширяване на кръга на мерките за защита от домашно насилие. Намираме за изключително полезно прилагането на системен подход за насочване на пострадалите лица и деца към специализирани услуги за защита, насочване на извършителите към специализирани програми за справяне с агресията и гнева, и програми за лечение при зависимости. По данни на националното представително проучването през 2019г., услугите за превенция и за подкрепа на жертви на домашно насилие са крайно недостатъчни, като няма гарантиран достъп до тях в по-голямата част от територията на България. Именно за това изразяваме професионалната си подкрепа за предложението за предоставяне и гарантиране на специализирани услуги за защита които включват: а) социално, психологическо и правно консултиране и специализирани програми за възстановяване и /или защита на лица или деца, жертви на насилие или свидетели; б) насочване към други необходими специалисти и интердисциплинарни консултации, както и към социални услуги за лица, пострадали от домашно насилие. Психо-социалната и психотерапевтична помощ за децата, жертви или свидетели на домашно насилие в

специализирани услуги би помогнала за възстановяване от травмата при детето, извеждането му от ролята на жертва и пълноценното му психо-социално функциониране като дете. Повечето експерти идентифицират нуждата от сериозни мерки и програми, не само за жертвите, но и за насилниците. Мерките и предвидените за тях услуги и програми за извършителите на домашно насилие не са достатъчно ефективни към момента. От една страна, тези услуги се изпълняват само на отделни места, а от друга, участието на извършителя е на практика по желание, тъй като липсата на сътрудничество от негова страна изключително рядко се санкционира. Ето защо напълно подкрепяме предоставянето на специализирани програмите за работа с извършители на домашно насилие, включващи социални и психологически консултации. Изразяваме увереност, че ще има прилагане на мерките за извършителите на домашно насилие към родителите, които отчуждават децата си от другия родител, тъй като те сега биват насочвани да ползват социални услуги само по ЗЗД, което не е същото, и те дори в повечето случаи не ги ползват, възпрепятстват и ползването от децата и пр.

□ Подкрепяме увеличението на срока за подаване на молба за постановяване на мерки за защита по ЗЗДН до три месеца. По този начин пострадалото лице може да се успокои и отдалечи от кризисната ситуация, да преодолее чувствата си на срам и вина, да осмисли и поддържа решението си да потърси защита от домашното насилие.

Автор: Даниела Николова (27.01.2021 09:18)

Поставянето на съкратен срок за общ.обсъждане няма основания и е безотговорно

Законът за защита от домашно насилие е сложен закон, като по него се съобщават много случаи на злоупотреба с правото.

Има нужда от сериозно проучване, а не поставяне на крѝпки и работа на парче.

Съкратения срок за обществено обсъждане е не само неподходящ, но и вреден, освен това не е обективно обусловен.

Според чл.26 ал.4 от ЗНА ?????? ?? ?????????????? ? ??????????? ?? ???????????, ?????????????? ?? ?????????????? ?????????????? ?? ?? 3, ? ?? ??-???????? ?? 30 ??? . ??? ?????????????????? ??????? ? ?????????? ??????????? ? ??????????? ? ??????????, ?????????????? ? ?????????, ?????????????????? ?? ????????? ????? ?? ????????? ?????, ?? ?? ??-???????? ?? 14 ???.

????????????????? ??????? ????? ?? ?? ??????????? ?? ??????????, ??????, ??????????? ?? ??????????? ?? ?????????????????? ???????????.

?? ?????????????? ?? ?????????????? ?????????? ?????? ?????????? ?????????????????? ?????????, ??????? ?? ?? ?????? ?? ?????????? ??? ?? ?????????? ? ?????????????? ?????????????????? ?? ?????????????????? ??????????????????.

Автор: Петя Караиванова (27.01.2021 08:15)

Родителското отчуждение е вид домашно насилие, адекватен закон срещу него кога?

Когато предложена законова промяна предразполага към злоупотреби, отколкото до помогне на истинските жертви то това я прави неефективна...Децата ,използвани за оръжие в семейните войни имат по голям шанс да станат жертви на насилие или самите те насилници в бъдеще!

Автор: Петър Топуров (26.01.2021 23:56)

Някои незабелязани противоречия в прилагането на съществуващата правна уредба в ЗЗДН

Изготвеният проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита от домашното насилие действително прави крачка към усъвършенстване на правната уредба на защитата от домашно насилие, но същевременно в представения проект са останали незабелязани някои спорни въпроси в съдебната практика, които създават условия за противоречиво и непредсказуемо правоприлагане, както и до накърняване на правата на пострадалите от домашно насилие.

Към настоящия момент е налице противоречива съдебна практика по следните въпроси, касаещи предвидената в чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН декларация, а именно:

- 1. Задължително ли е представянето на декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН в производството по получаване на защита от домашно насилие?*
- 2. Следва ли съдът да остави молбата за защита без движение до представянето на декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, като даде указания на молителя за нуждата от представянето на декларация?*
- 3. Какво е необходимото съдържание на декларацията по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН?*
- 4. При липса на необходимото законово съдържание на декларацията по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, следва ли съдът да даде указания на молителя за отстраняване на непълнотата в декларацията?*

Наличието на противоречива съдебна практика по посочените въпроси създава възможност за получаването на защита от домашно насилие при непредвидими за молителя условия, които са извън влиянието на правната уредба, а от едно или друго особено становище, подкрепяно от конкретния съдебен състав, разглеждащ подадената молба за защита. Така в някои съдебни решения се приема, че пострадалото лице не е задължено да представи декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, а дори и да представи такава с пороци в съдържанието, съдът не следва да даде указания на пострадалото лице за отстраняването на тези пороци, като в някои случаи наличието на пороци в съдържанието на представената декларация се явява основен аргумент за отхвърляне на молбата за защита от домашно насилие, който извод достига до знанието на пострадалия едва след запознаване със съдебното решение по делото, поради което същото не би могло да поправи допуснатите

пороци. В аналогични случаи други съдебни състави дават указания на пострадалите за нуждата от представянето на декларация, било за наличието на пороци в нейното съдържание, така че пострадалото лице да може да се възползва пълноценно от своите процесуални права в производството по ЗЗДН.

С оглед на това считам че проектът за изменение на ЗЗДН следва да вземе отношение по тези въпроси с оглед преодоляване на противоречивата съдебна практика и създаване на предвидимост при правоприлагането на правната уредба.

Автор: Atanas Neshkov (26.01.2021 23:20)

до Ангел Андонов

Ангел Андонов, общественото напрежение може много рязко да ескалира, когато 150 000 организирани ловци, 150 000 бивши и настоящи военни и полицаи, незнайно колко охранители, гардове, колекционери, миньори, пиротехници ... разберат, че с подготвените промени, само на основание една Декларация по чл. 9 могат да им вземат джепанетата. И никога повече да не си ги получат обратно.

Автор: Ангел (26.01.2021 20:09)

Становище на Ангел Андонов

Крайно време е да се създаде бърз и ефективен механизъм, с който да се отсеят случаите на действително засегнатите от домашно насилие от тези, които вършат престъпления, като попълват неверни данни в декларациите по чл.9, ал.3 от ЗЗДН. Това може например да се постигне, като се изисква и становище от органите на МВР, които следва своевременно да констатират наличието на такова насилие - подобно на спазването на издадените заповеди за защита. Прокуратурата също да започне да си върши работата, като образува наказателни производства за злоупотребите. Съдиите за започнат да анализират обстоятелствата, а не да действат по инерция - щом молбата е от жена - хайде, ще осъдим и ще накажем мъжа!

Иначе общественото напрежение се покачва и ще продължи да се покачва!!!

Автор: Антон Кецкаров (26.01.2021 20:05)

Предлагат лов на вещици

Чета становището на Фондация "Джендър алтернативи" и не мога да повярвам, че някой наистина може да предлага доказателствената тежест да пада върху ответника. Да оставим настрана фалшивите аргументи с Конвенцията на ООН запремахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените. Ако това

бъде прието, никой не може да се баде сигурен, че няма да бъде обявен за насилник, без значение дали става дума за мъж или жена, за баща или майка, за дете или родител, за партньор или друг, която влиза в обхвата на ЗЗДН.

Помислете - скарват се двама души и единият, по-недобросъвестният, но и по-информираният подава жалба. Измисля го така, че да не е имало други хора. Ответникът трябва да доказва отрицателни факти. Безумно!!! Не разбират ли тези активистки (с юридическо образование), че така се отрича презумпцията за невиновност. Въпрос на време е все повече жени също да бъдат жертви. Вече има случаи на майки с отнети деца за повече от години. Така не се постига господство на жените, а се разделя обществото, увеличават се злоупотребите и чувството за несправедливост.

Автор: Карло Луканов (26.01.2021 17:16)

Отчуждаващото поведение като насилие срещу детето

В доста от предложенията се казва, че отчуждаващото поведение трябва да бъде признато за насилие срещу детето. Специалистите, работещи с деца са убедени в това. Предлагам на вашето внимание линк към методическо указание на ДАЗД, в което са описани последиците от това явление върху децата и как и защо то възниква - <https://sacp.government.bg/sites/default/files/regulatorybase/metodichesko-ukazanie.pdf>

Бих добавил, че всяко въвличане на детето в родителската война е емоционално и психическо насилие върху него.

Нека не допускаме ЗЗДН да бъде използван за отчуждаване на деца от родители. Така, вместо да изпълнява целта, за която е създаден, той става инструмент за извършване на насилие върху деца. В проекта има предложения, които, ако бъдат възприети ще влошат още повече положението. Такива са широката възможност за избор на подсъдност, задължителното предоставяне на детето на родителя, обявил се за жертва и др.

Автор: Калоян Милев (26.01.2021 14:39)

Умишлено претупване на "обсъждането"

Добър ден,

видно и от коментарите за всички е ясно , че 14 дневния срок е умишлено така съкратен. Цели се скорост и възможност за преминаване на процедурите набързо. За съжаление управляващите обслужват интересите на чужди държави и на НПО организации. По никакъв начин не се подобрява положението и с настоящия порочен закон, напротив. Изоснови се търсят промени на база на порочни практики, на манипулирани данни за насилие и не няма необходимата дискусия с представители на обществото. Видно е, че присъстват на такива промени адвокати, които получават

външно финансиране за да прокарат тези политики и видно отново се подхранват идеите заложи в ИК. Аз като гражданин обект на неработещо правосъдие и страна в отношения на злоупотреба с правото ще заключа, че не само, че не се търси адекватност, а батаците стават все по-големи за нашите деца и нас като родители. Правосъдната система, а и системата на АСП освен, че са под всякаква критика вървят в още по-лоша посока.

Автор: Карло Луканов (26.01.2021 14:26)

удължаване на срока за обсъждане

Числото на получените до момента становища, въпреки липсата на огласка за провежданото обществено обсъждане, показва, че срокът за обсъждане е прекалено кратък и, че съкращаването му до 14 не обосновано.

Законопроектът пряко и сериозно засяга огромно множество граждани, в това число деца, които не могат сами да изразят мнение. Това изисква провеждането на пълноценно обществено обсъждане в законовия срок от 30 дни.

Автор: Вил Николова (26.01.2021 13:24)

Свалете законопроекта в този му вид!

В този си вид законопроекта следва да бъде незабавно свален тъй като съдържа спорни текстове от ИК, за които Конституционния съд беше категоричен. Освен това срока за обсъждане неясно защо е съкратен наполовина, а в същото време не се дава гласност в медиите така че повече хора да разберат и да се включат със становища. Дори и без да съм юрист ясно мога да видя разминаването между изложените мотиви и предложените промени. Основната цел не е по-добра и навременна защита на жертвите на домашно насилие, а използването ѝ като причина за приравняване на законния съюз между мъж и жена-брака със съжителството на семейни начала, което обаче може да бъде както между мъж и жена така и между двама мъже или две жени. Това е абсолютно и категорично недопустимо! Втората цел е създаването на нов орган към МС – „Национална комисия за превенция и защита от домашно насилие“, което предвещава още по-голяма и груба намеса при възникнал проблем от страна на държавата и НПО-та включени в нея, в семействата. Нека само да припомним се създаването на подобен орган за защита на децата от насилие – ДАЗД както и работещия Закон за закрила на детето от 2000г, аналогично имаха добри подбуди, но създаването им не само не реши, а многократно задълбочи проблемите. Свидетели сме на своеволия от страна на държавни служители и буквално законово отвличане на деца от семействата им заради неизмазана къща, смърт на единия родител или временна финансова криза заради загуба на работата, всичко друго но не и действително насилие и в същото време липса на реакция и negliжиране на места където реално има такова. Категорично смятам че предложените промени и създаването на поредния безсмислен орган към МС ще доведат до същия плачевен резултат. Както в едно друго становище преди мен бе казано – хората не са безгрешни понякога бъркан, понякога правят неща за които съжаляват и биха могли да изгледят във времето

проблемите и разногласията си, но веднъж задействана държавната машина не им дава такъв шанс за това. Така че като семейна жена с три деца и почти 14 години брак се обявявам категорично против този законопроект.

Автор: Карло Луканов (26.01.2021 11:19)

Мястото на ЗЗДН е в наказателния съд

Предложените промени само ще задълбочат проблемите, които създава този закон, но няма да дадат по-ефективна защита на жертвите на насилие. Това е така, защото улесняват допълнително възможностите за злоупотреба със закона, които и без това са големи. Поради ширещата се злоупотреба съдът все по-трудно доверява на жертвите. Разпилява се ценен и скъп ресурс за водене на излишни дела, а нуждаещите се остават без адекватна закрила. Те не са толкова "атрактивни", не искат да говорят за насилието, което ги е сполетяло и, ако съдията не е обучен да ги разпознава, може да не им обърне необходимото внимание.

Създава се впечатление, че едно наказателно по същността си производство е вкарано изкуствено в гражданския съд, с цел по-лесно да се докаже обвинението, защото по НПК стандартът на доказване е много по-висок. Логично е това производство да бъде върнато в наказателния съд където му е мястото.

Според теорията мерките за защита са принудителни административни мерки (ПАМ). ПАМ обичайно се налагат от администрацията. Много по-логично би било, ако полицията налага спешните мерки, които да са със ограничен срок и да подлежат на съдебен контрол. Нормалната процедура е наложените ПАМ да се контролират от административния съд. Така предполагаемата жертва ще получи бърза защита (което е обявената цел на този закон), а обвинения в насилие ще има възможност да се защити.

Ако са налични данни за извършено престъпление, полицията е орган, който може да образува наказателно производство. По правилата на НПК то ще бъде контролирано от прокурора и, ако бъдат събрани достатъчно доказателства ще бъде внесено в съда. Така ще се избегне двойното наказване (глоба по административен ред по ЗЗДН) и присъда по НК. Сегашната глоба е административно наказание и не би трябвало да бъде налагано при занижен стандарт на доказване. В момента до налагане на глоба може да се стигне дори само по декралация по чл. 9 ЗЗДН и съдът е лишен от правото на преценка дали да я наложи или не, ако издаде заповед за защита. Това е противоконституционно. Отделно, ако деянието представлява и престъпление, тази глоба препятства наказателното преследване.

Ако има извършено престъпление и осъдителна присъда, тогава вече ще има пълното основание присъдата да бъде отчетена от гражданския съд в дело за развод или родителски права.

Автор: Мария Kassimova-Moisset (25.01.2021 20:05)

Да не се пртивопоставят жени на мъже и да не се демонизират нито едните, нито другите

Здравейте! Много от коментарите дотук посочват истински проблеми. Смятам, че в този смисъл не е добре да се противопоставят жени на мъже в обсъждането на промените - важното е да се докаже и ако е налично, да се осъди подобаващо насилието, независимо в каква посока е. Там трябва да се насочат механизмите, а не в демонизирането на мъжете като насилници или на жените като непременно лукави майки, които използват закона. Законът може да бъде употребен за зла и несправедлива кауза и в двете посоки, уви. Затова е важно да се намерят точни механизми и процедури, които да се следват във всички случаи на заявено насилие. Когато става дума за децата и правата над тях или режима на виждане и грижа от двамата родители, това трябва да е особено прецизно, за да не се използват децата като заложници на отношенията между родителите. Трябва да се помисли за това как може да се докаже не само физическо, но и психическо и икономическо насилие, които са също толкова поразяващи. Смятам и че съжителствата на семейни начала днес са много и тази промяна в текста е наложителна. В това число и съжителствата между хора от един и същи пол, при които също има насилие по точно същия механизъм. Насилие има и от хора в родство по сребрена линия.

Автор: Kalin Gavrov (25.01.2021 11:07)

Коментар 6

Според мен един от добрите модели за справяне с домашното насилие, специално над деца е въведен в Шотландия. И докато там до 1980г., в закон е било разрешено физическото наказание над ученици, при нас това никога не е съществувало.

Има ред дела срещу родители в Шотландия за насилие над деца, кръстени общо „делата за двата шамара“: <https://www.lawscot.org.uk/members/journal/issues/vol-44-issue-06/what-is-reasonable-chastisement/>.

В тези дела, както шотландският съд, така и Европейският съд по правата на човека отчитат, че **не е насилие** ако действието на родителя не е с цел нараняване, измъчване, злепоставяне и т.н., а е за предотвратяване на увреждане на детето.

Най-общо казано делата са за удари по лицето на дете с права длан, като целта е била не да се причини болка и страдание, а да се предпази детето от изгаряния от печка или предпазване от съприкосновение с електрически ток.

В ЗЗДН няма и помен за разграничаване на насилието над деца от действия по предпазването им от самоувреждащи действия на дете причиняващи вреда или фатални последствия, поради детско незнание, любопитство и пълна липса на инстинкт за самосъхранение.

Само човек, който няма дете може да твърди на 100%, че няма никакъв оправдан случаи в живота, в който да е наложително физическо въздействие върху дете.

Е, да го оставим детето да бръкне в контакта (обезопасен!, но сваля щита), това ли е човешкото ???

Призовавам вносителите на проекта да го оттеглят в спешен порядък и да се започне от самото начало: изследването на домашното насилие, като социален феномен. Изследването ще ни даде и отговорите, как да го премахнем, а не да вземаме мерки за частично поправяне на последствията от него, и то по най-нескопосания метод - скандинавският.

В случай, че не бъде оттеглен, статистиката ще докаже несъстоятелността на ЗИД на ЗЗДН, както и на сега действащия закон.

Автор: Kalin Gavrakov (25.01.2021 11:05)

Коментар 5

И още ... Предложеното изменение в §3.т.3 след думата „дете“ се добавя „или от което се предполага, че пострадалата е бременна“, е повече от индоктриниране, че насилието е възможно само от мъж към жена, а не и обратното.

Същото въвежда стереотипни роли за мъжа насилник, а жената жертва. Пълна обида, а и е явна форма на дискриминация по пол и неравно третиране по полов признак, за което толкова много се борим.

Моля екипът предложил подобно изменение да прочете чл.6, ал.1 и ал.2, както и чл.31, ал.3 от КРБ и чл.16 от НПК. Сегашната редакция в равна степен защитава двата пола, но с исканото изменение се дава защита САМО на жената.

Предложение за изменение с §4. Член 5, ал.4 е напълно неудачно. Щом има дело, привременните мерки са от компетенциите на сезираният с делото съд. С тази редакция буквално се изнемат компетенции, като така може да се търси “подходящ” (шопинг) съд, а другият е просто задължен да изпълни.

В случай на домашно насилие, след сезиране на съда с дело по упражняване на родителски права и/или бракоразно дело, само той следва да определя и привременни мерки, свободно, а не да бъде задължаван с друго решение на друг съд.

Така се отваря вратата за груба злоупотреба с декларацията по чл.9, ал.3 от ЗЗДН. Що за човек е този, който въпреки че е сезирал съд по спор срещу партньора си, не се е изнесъл от обитаваното жилище? Ако няма възможност, нека сезираният съд с делото, с изменение на СК да има възможност за привременни мерки да наложи извеждане на единия съпруг, до приключване на делото, ако се налага.

Въобщо, щом е започнало дело по спор за права (или по развод), трябва изрично да се забрани подаване на декларация по чл.9, ал.3 от ЗЗДН, а да се даде възможност с молба от единия съпруг, да се въведе привременна мярка извеждането на другия от обитаваното жилище, до решаването на въпроса по същество.

Тук не става дума за физическо насилие. Това си е и престъпление и винаги може чрез освидетелстване веднага да се вземат мерки и да се възбуди наказателно преследване.

Става дума за използване на държавната власт и предоставени права за постигане на нелегитимни и недопустими от правото цели и резултати.

Предлагам чл.5, ал.4 да добие следният вид:*(4) В случаите на висящ съдебен спор между родителите по упражняване на родителските права или по бракоразводно дело, за определяне местоживеенето на детето или режима на личните отношения, сезираният с делото съд е компетентен да се произнася и по молби за домашно насилие, като не се взема предвид декларация по чл.9, ал.3 от ЗЗДН*

Относно §19, за създаване на нов §1, дефинициите по т.1 и 2, са изключително недомислени, а по т.3 съм изразил мотивирано отрицателно становище.

Дефиницията за „икономическо насилие“ е недомислена защото не отчита факта, че в съпружеската двойка почти винаги има разлика в доходите, а семейството поддържа стандарт на живот с този на по-високите доходи, а не на този с по-ниските.

Така, можете да намерите домашно насилие във всяка съпружеска двойка, когато печелещият повече, отказва да изпълнява прищевки на по-малко печелещият доходи.

Дефиницията по т.1. трябва да се ограничи до изземване на личен доход на лицето, за да се счете за домашно насилие. Всичко друго е намиране на „клиенти“ на НПО-та, за предоставяне на заплатени и от държавата, и от обвинения в домашно насилие, непоискани услуги, които са вредни и непрофесионални.

Дефиницията по т.2 е покъртителна. Бихте ли дали описание на словосъчетанието „психологическата неприкосновеност“. Такова нещо няма дори в Наказателния кодекс !

Буквално е смес от няколко състава за наказуеми деяния по НК и дълбоко субективни понятия, които не се ползват дори в съдебната практика, а с тях сте готови да осъдите и разделите семейна двойка.

Автор: Kalin Gavrov (25.01.2021 11:00)

Коментар 4

Това е извор на корупция и практически създаване на дискриминационна система, която да се самовъзпроизвежда, т.е. няма интерес от изкореняването на домашното насилие.

Ето защо, чрез чл.чл.бз до „к“, във връзка с §18 за изменение на чл.21, ал.3 и следващите изменения от проекта, практически се създава фашизоидна система, която ще се финансира от бюджета, както и от обвинени за извършители на домашно насилие, като финансовата полза ще е за частни субекти.

И тези частни субекти ще трябва да се произнесат, дали обвиненият в домашно насилие се е превъзпитал ? Т.е. да загубят пари !!!

Пълен абсурд е отдаването на социални услуги на НПО-та, резултатът от които има съдбоносно влияние, както за съпружеската двойка, така и за децата.

Това е омагьосан финансово порочен кръг, за извличане на финансова изгода. Мръсен бизнес !

Текста на чл.6з, ал.1, изречение последно от проекта е повече от скандален ! Т.е. натрапва се услуга, предоставяна от НПО, дори да не е искана от жертвата на домашно насилие. На това му се казва гарантиран доход.

По-лошото е, че със закон хората се задължават да ползват дори непоискани услуги, предоставяни от частни субекти.

И ако това не е фашизоидна система, здраве му кажи.

Да напомня, на вносителите, че има само едно положение, в което човек може да бъде подложен на медицински манипулации без негово съгласие, и то е по реда на ГПК, със задължително участие на прокурор.

Предложеният текст е противоконституционен съобразно нормата на чл.29, ал.2 от КРБ.

Защо твърдя, че ЗИД на ЗЗДН въвежда скандинавският модел...

Законът третира отношения между близки в родствена връзка, настоящи и бивши съпружески отношения, както и онези двойки (от мъж и жена), които нямат законен брак, но са създали семейство, което положение в нашата правна наука няма точна и еднаква дефиниция, но има описателен термин за извънбрачни отношения в чл.2, т.5 от Семейния кодекс /СК/, който третира тези отношения, като семейни, както и в ППВС 5/1969 г. на Върховния съд.

Предложението в §2 във връзка с §18 (за изменение на §1, т.3) за изменение на съществуващата формулировка „фактическо съпружеско съжителство“, с „фактическо съжителство на съпружески начала“ е елегантен опит да се заобиколи ППВС 5/1969 г. на Върховния съд, в което цитирам: *„Срещат се също така случаи, при които съществува съжителство между две лица от различен пол на съпружески начала и преди оформяването му в брак настъпи смъртта на едното лице вследствие на непозволено увреждане.“*

Т.е. фактическо съпружеско съжителство е възможно само с лица от различен пол, докато фактическо съжителство на съпружески начала е възможно и за еднополови двойки сключили брак в страни позволяващи подобни.

Ето защо, с промяната се цели да се допуснат за „съпружески“ отношения и еднополовите бракове сключени в страни, позволяващи ги.

Все пак да не забравяме РЕШЕНИЕ №13/27.07.2018 по к.д. № 3/2018 на Конституционния съд на Р. България, в което недвусмислено е постановено, че в Р.

България от най-висш порядък е запазването на бинарната форма за полово определяне по биологичен признак: мъж и жена, които имат право на брак по чл.46, ал.1 от КРБ или на извънбрачни семейни отношения по смисъла на чл.2, т.5 от СК.

Подобни щения бяха прокарани с Истанбулската конвенция, както и с измененията на Закона за социалните услуги и Закона за закрила на детето.

Слава Богу бяха спрени. Явно сега се търси пробив през ЗИД на ЗЗДН.

Правни актове, все срещу домашното насилие, насилието над жени и деца, но основната цел е не справяне с насилието, а въвеждане на правно признание и колективни права за еднополовите двойки, най-вече.

Автор: Kalin Gavrakov (25.01.2021 10:58)

Коментар 3

Законът въобще не отчита други модели за справяне с домашното насилие освен скандинавският, а има много по-успешни, като на пример шотландския модел.

Законът въобще не отчита, че хората допускат грешки, и после съжаляват и искат прошка, но когато се намеси държавата ... връщане назад няма. Разбити съдби и нещастни хора, това е линията на закона.

Няма нито един ред в ЗИД на ЗЗДН, а и в сега действащия закон, как да се помогне на двойката (от мъж и жена) преди да се задейства държавната машина за осъждане на дееца на домашно насилие. Веднъж осъден, остава като дамгосан, за цял живот. После се обяснявай, че е било само по декларация, без никакви доказателства.

ЗИД на ЗЗДН, като и сега действащия закон, не третират въпроси от първостепенно значение, като в случай на извеждане на лице, обвинено в домашно насилие от обитаваното жилище:

- ако жилището е негова собственост, практически с извеждането го лишавате от законното право да се ползва от вещта. В подобен случай е редно жертвата да се изведе от жилището и да се настани в защитено убежище;
- при извеждането, законът не урежда взимането на вещи от първа необходимост, а е важно. Това са лични документи, дрехи и други вещи, които по смисъла на ГПК са и несеквестрируеми! А в този случай, дали жертвата, дали обвиненото лице в насилие се лишават от елементарни неща, които обаче водят до големи затруднения в живота, водещи до ярост.

Щом държавата желае да нахлуе толкова дълбоко в междуличностните отношения, то е редно да уреди и тези въпроси.

Да не говорим за ценни вещи (пари, електронни устройства, украшения и подобни)... ако възникне спор за собственост, законът не урежда материята, а следва при извеждането, в случай, че възникне спор за собственост, полицейски органи присъстващи а извеждането, следва да извършат опис в протокол на

спорните вещи и да останат на отговорно пазене до решаването на въпроса със собствеността. Всичко друго е обсебване толерирано от закона, което е нередно.

Груба грешка е §6 от ЗИД на ЗЗДН, защото се допускат до нормотворчество субекти, които извличат икономическа изгода от предоставянето на платени услуги по закона (чл.6а, ал.5 във връзка с чл.6в, ал.3 и чл.6д, ал.1, т.9 и следващи текстове от проекта).

Физически и юридически лица, които искат да извършват платени дейности по този закон СА МАТЕРИАЛНО заинтересовани да има колкото се може повече случаи на домашно насилие, защото, така ще си повишат доходите !!!

Всички дейности възлагани по този закон, следва да се извършват само от държавни или общински органи, а специфични дейности, относно здравословно и психическо състояние на жертвата или дееца, и тяхното евентуално подлагане на терапия, да се извършват само от професионалисти в съответната област (медиатори, психолози, психиатри и подобни).

Допускането да извършват услуги по този закон от лица, които не са професионалисти, а декларират, че работят за общественото благо чрез НПО, е толкова допустимо, колкото е да се извършват и мозъчни операции от членове на НПО-та, в полза на обществото.

Скандинавският модел, който въвежда задължително заплащане на услуги по закон, предоставяни само от НПО, които между другото получават и държавно финансиране, е възможно най-порочният и корумпиран модел.

Автор: Kalin Gavrov (25.01.2021 10:56)

Коментар 2

Според мен ЗИД на ЗЗДН следва да бъде оттеглен НЕЗАБАВНО и да се започне изследване на домашното насилие, като социален феномен по правилата на науката „Криминология“, която незаслужено беше премахната от Института по криминалистика към МВР.

Тази грешка ще бъде (май вече е) платена буквално с човешки животи.

Как държавата ще осъществява политиката и превенцията срещу насилието, включително домашното, като е закрила криминологията, като наука?

Сляпото въвеждане на скандинавският модел за борба с домашното насилие и насилие над жени е груба грешка, която ВЕЧЕ струва човешки животи.

В Швеция са номер едно по изнасилвания, и не го казвам аз, а статистиката на ЕС (Евростат).

Защо ще въвеждаме модел за борба с насилието, който чрез обективните показатели на статистиката е ДОКАЗАНО ПРОВАЛЕН МОДЕЛ, водещ до ръст на домашно насилие, изнасилвания, самоубийства и убийства?!

Министерство на правосъдието следва да оттегли ЗИД на ЗЗДН и моментално да поиска възстановяване на криминологията, като наука, в института към МВР и да създаде научна група към него от:

- психолози;
- психиатри;
- учени познаващи традициите ни като бит и народ;
- криминолози;
- биологични родители на повече от едно дете;
- приемни родители на повече от едно дете;
- уважавани юристи по семейно право, неангажирани по какъвто и да е начин с НПО-та (особено със скандинавски страни);
- съдии по брачни дела.

Тези хора, могат да изготвят програма за изкореняване на домашното насилие, която ще се бори с причините, а не с последствията, като мерките на държавата няма да водят до още повече агресия, а ще доведат до успокояване на насилника и неговото ефективно превъзпитание.

Да не забравяме, че сме хора и сме грешни, а скандинавския модел налага политиката на безгрешните. Е, не сме богове, надявам се повечето да го осъзнаваме, че сме и грешни.

Затова и искаме прошка на Сирни заговезни, а понякога и по-често, а сме хора и защото даваме прошка!

Проблемът е толкова сериозен, че Министерство на външните работи е публикувало инструкции за семействата с деца, които искат да пребивават в скандинавски страни и какво може да им се случи с лого „Останете заедно“ :

<https://www.mfa.bg/embassies/norway/news/27850>

Т.е. част от ръководството на българската държава е осъзнала, че скандинавският модел за справяне с домашното насилие, насилието над жени и деца, е всъщност фашизоидна система за целенасочено разбиване на семействата, като за целта се извлича гарантирана финансова изгода от държавата, за намеса в семейните отношения и чрез задължително ползване на социални услуги от НПО-та.

Автор: Kalin Gavrakov (25.01.2021 10:53)

Коментар 1

Здравейте, ЗИД на ЗЗДН не отчита досегашната практика по закона за злоупотреба с права, не на последно място не се отчита международния опит, както в скандинавските страни, така и други, резултати в превенция и борба с домашното насилие.

А статистиката в скандинавските страни е повече от шокираща и ужасяваща!!!

Колкото повече се ожесточават мерките срещу домашното насилие и конкретно срещу жени, толкова повече се увеличават случаите на такива в тези страни.

Отделно скандинавските страни (включително и Германия) са първенци в ЕС (а и в света) по самоубийства. И не го казвам аз, а статистиката, включително на ЕС (Евростат).

Европа, като континент е на първо място по самоубийства с 15 на 100 хил. Моделът (скандинавски) за справяне с домашното насилие, които безкритично се реципира в ЗЗДН, ще доведе до трайна тенденция към самоубийства и още повече домашно насилие и то с отнемане на живот.

Ако обърнете внимание на признанията на домашни насилници отнели живот (мъже и жени), главният мотив за убийство е, че ще им отнемат децата и ще ги дадат на другия родител.

В мотивите на ЗИД на ЗЗДН няма и ред справка от реални дела за домашно насилие завършили с умишлено умъртвяване на повече от едно лице.

А, случаите се увеличават в аритметична, но със ЗИД на ЗЗДН ще станат в експоненциална зависимост (случаят с Викторио Александров и Кристина Дичева са съвсем „пресни“ и тепърва за съжаление предстоят още) и ще придобият буквално пандемични размери.

Това ли искаме да постигнем като общество ???

Ако сега в България се самоубиват по 10 човека на 100 хил. а в Скандинавия по 15 и повече на 100 хил., то много скоро ще ги настигнем, че и задминем, дори.

Не виждам изследване на явлението „домашно насилие“ от института по криминалистика и криминология към МВР ...а, то от 2017г. отпадна криминологията.

В спешен порядък държавата следва да възстанови дейността по криминология в института и незабавно да се започне изследването на домашното насилие, като социално явление и криминогенен фактор.

Без да си отговорим на въпроса ЗАЩО има домашно насилие, няма как и ефективно да го намалим или изкореним, като значим социален фактор.

Колкото и жестоки мерки да предвиждате в ЗЗДН, няма да изкорените насилието, защото се борите с последствията, а не с причините!

Колкото са намалели убийствата, защото са наказуемо деяние по НК, толкова и ще намалите домашното насилие с наказания и привременни мерки.

За съжаление предвидените промени в ЗИД на ЗЗДН само ще отключат още повече агресия в домашни условия и ще сме свидетели на още повече убийства.

Никой мъдрец досега, за толкова хилядолетия, не е успял да опише човешките отношения на привързаност (някой му казват любов – но пак няма призната научна дефиниция), та сега вие сте решили, че сте открили какво искат хората и как да го постигнете, за тяхна сметка.

Автор: Български хелзинкски комитет СНЦ (22.01.2021 15:50)

Становище на Българския хелзинкски комитет 4 от 4

4. Въздигането на средната телесна повреда от възходящ, низходящ, съпруг, брат или сестра в престъпление от общ характер

Приветстваме предлаганите промени в Наказателния кодекс и ги оценяваме като стъпка, която ще гарантира по-висока защита на жертвите на домашно насилие. Предлагаме обаче, отново в изпълнение на препоръките Специалния докладчик на ООН, частният характер на деянията по чл. 129 от НК, извършени в условията на домашно насилие да се измени и те да бъдат преследвани по общия ред, а не по тъжба на пострадалата. Това е така, тъй като са чести случаите, когато под страх от нов случай на насилие и липса на алтернативен подслон пострадалата няма необходимата смелост, а в някои случаи и знанието да подаде тъжба.

Автор: Български хелзинкски комитет СНЦ (22.01.2021 15:50)

Становище на Българския хелзинкски комитет 3 от 4

3. Непълнолетните, които фактически съжителстват с друго лице, независимо дали то е непълнолетно или пълнолетно, са изключени от приложното поле на ЗЗДН

Съгласно чл. 3, защита по този закон непълнолетните могат да получат само ако насилието е било извършено от техен възходящ или друг роднина, не и от техен интимен партньор. Независимо дали считаме подобно поведение за морално укоримо, този феномен съществува и непълнолетни момичета съжителстват интимно, обикновено с по-възрастни от тях партньори, макар да са възможни и други хипотези. Това е силно уязвима група, която не би могла да се ползва от защитата, която този закон предоставя, тъй като предложената дефиниция на фактическо съжителство на съпружески начала определя, че то може да бъде само между две пълнолетни лица. Предлагаме думата “пълнолетни” да отпадне, за да може защитата от домашно насилие да бъде максимално всеобхватна.

Автор: Български хелзинкски комитет СНЦ (22.01.2021 15:48)

Становище на Българския хелзинкски комитет 2 от 4

2. Промяна на дефиницията “фактическо съжителство на съпружески начала”

Изменението на понятието “фактическо съпружеско съжителство” се обосновава в Мотивите с „цел обхващане и закрила от всички форми на домашното насилие“ без да се посочва как тази цел оправдава замяната на едно понятие с по същество същото.

Понятието фактическо съжителство на съпругески начала се използва в други действащи закони в страната като Закона за съдебната власт (Допълнителни разпоредби, § 1, т. 6 (2016 г.) и Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (Допълнителни разпоредби, § 1, т. 18 (2018 г.)), но то е дефинирано за целите на тези закони. Механичното му пренасяне в закон, уреждащ съвсем различна материя е неправилно.

Съгласно така предложената дефиниция от обхвата на приложното му поле са изключени еднополовите съюзи, като в подкрепа на това съществува постоянна съдебна практика. Изключването на еднополовите двойки от защита срещу домашно насилие противоречи на Конституцията, на Закона за защита от дискриминация, на редица международни договори, по които Република България е страна, както и на препоръката на Специалния докладчик, цитирана по-горе, която гласи следното:

„да се разшири обхвата на чл. 3 от ЗЗДН, така че да обхваща всички случаи на насилие между интимни партньори по такъв начин, че да включва еднополови двойки и други проявления на насилие“.

Предлагаме дефиницията да се измени като добие следния вид:

„фактическо съжителство“ е доброволно съвместно съжителство на две лица, като двойка, между които не съществува родство, при което лицата се грижат един за друг или за общо домакинство“.

Автор: Български хелзинкски комитет СНЦ (22.01.2021 15:45)

Становище на Българския хелзинкски комитет 1 от 4

Изразяваме положително отношение към публикувания за обществено обсъждане Закон за изменение и допълнение на Закон за защита от домашно насилие, публикуван на адрес: <http://strategy.bg/PublicConsultations/View.aspx?lang=bg-BG&Id=5774>. Молим да бъдат взети предвид следните наши предложения по законопроекта:

1. Включване на експерти в състава на Национална комисия за превенция и защита от домашно насилие

Предлагаме предложената Национална комисия за превенция и защита от домашно насилие да включва в състава си експерти с оглед изпълнение на препоръките на Специалния докладчик на ООН за насилието срещу жени, неговите причини и последици, г-жа Дубравка Шимонович, които тя изложи след визитата ѝ в България между 14 и 21 октомври 2019 г. и публикувани на адрес: <https://undocs.org/A/HRC/44/52/Add.1>. Със сега предвидения в проекта състав на Националната комисия изпълнението на задачите ѝ ще бъде номинално и ограничено главно до усвояване на средства по проекти и приемане на национални програми и стратегии, така както това става и досега. Този феномен се наблюдава и в други подобни органи, като например в Националния съвет по равнопоставеността на жените и мъжете. Широко известно е, че Съветът отчита проекти, докато реални постижения в областта липсват. Това е отчетено и от Специалния докладчик на ООН,

която се позовава на данни на Националния статистически институт относно заетостта и доходите: жените продължават да получават по-ниско заплащане, по-ниски пенсии и да извършват повече неплатен домашен труд. Опасяваме се, че предвидената Национална комисия, съставена предимно от заместник министри, които няма да бъдат експерти в областта защита от домашно насилие и които преимуществено имат множество други ангажименти, няма да постигне целите по превенция и защита от домашно насилие.

Сред препоръките на специалния докладчик на ООН е създаването на т. нар. Обсерватория или специален орган, натоварен с мониторинг на въпроси от значение за защитата от домашно насилие или, алтернативно, прехвърляне върху Омбудсмана на тези въпроси. Сред мотивите на законопроекта не фигурира обяснение защо работната група е предпочела модела на специален орган, а не предоставя тези компетенции на институцията на Омбудсмана, която притежава специални знания и експертиза в областта на защитата на човешките права, включително по специалните въпроси по защитата от домашно насилие. В мотивите се съдържа единствено позоваване на Национална програма за превенция и защита от домашно насилие, приета с Решение № 238 на Министерски съвет от 9 април 2020 г., което е неубедително, предвид, че органът препраща към свой собствен акт като обосновка.

На следващо място Специалният докладчик обръща внимание на нуждата от засилване на сътрудничеството на държавните институции и гражданския сектор и да се гарантира **систематичното** участие на „женските“ организации във формулирането, прилагането и оценката на политиките и други процеси по взимане на решения относно защитата на женските права на национално и местно ниво (вж. доклада, т. 65, буква “t”: *“Guarantee the systematic participation of women’s organizations in the formulation, implementation and evaluation of policies and other decision-making processes concerning the protection of women’s rights at the national and local level”*). Нищо от това не е предвидено в законопроекта. В бъдещия чл. 6а, ал. 5 се посочва единствено, че в някои заседания на Националната комисия **могат** да участват омбудсманът, граждански организации и експерти. По този начин гражданският сектор е де факто изключен от определянето на политиките и тяхната оценка, което не отговаря на препоръката на Специалния докладчик.

Автор: Atanas Neshkov (21.01.2021 20:08)

Сексисти и дискриминационен закон

Подготвените промени в ЗЗДН и самият противоконституционен Закон за защита от домашното насилие са в пълно противоречие с приетата "Национална стратегия за насърчаване на равнопоставеността на жените и мъжете за периода 2021-2030 г." Документът е приет с Решение № 969 на Министерския съвет от 30.12.2020 г.

Автор: София Йорданова (21.01.2021 13:10)

Законът в сегашния си вид създава предпоставки за злоупотреби

Веднага след раздялата с бившата си приятелка настоящият ми съпруг беше обвинен в домашно насилие и незабавно му беше издадена ограничителна заповед да не бъде допускан на повече от 100 м от нея. В този период той не я беше

виждал, защото тя се криеше заедно с детето им, момченце на 4 години. Той не успя да види детето 2 месеца. Жалбите за насилие от нейна страна продължиха и всеки път той беше "привикван" за обяснения в районното полицейско управление. Доказателства за това насилие така и не бяха представени. В същото време тя заведе дело за родителски права като твърдеше, че той е алкохолик, наркоман и подобни ужасно неща и трябва да бъде лишен от възможност да вижда детето. В срещите, които той се опитваше да осъществи с нея, тя крещеше, че той ѝ е разбил живота и трябва да си "плати". Това продължи около три години, абсолютен тормоз не само за него, но и за цялото ни семейство.

Разбирам, че жените, които са подлагани на истински тормоз трябва да бъдат защитени, но защо трябва да се дава възможност на останалите буквално да се "гаврят" и използват закона за навредят на бившите си партньори?! Не може мъжът да бъде виновен по презумпция. Вината трябва да бъде доказана!

Автор: Пламен Борисов (21.01.2021 12:29)

Нужна е цялостна Реформа на защитата от насилие

Нужна е промяна на философията на защита от насилие

Незабавна защита трябва да се дава на всеки, който я поиска, срещу всеки, за който има оплакване, че е извършил домашно насилие, а не само между близки роднини.

Трябва да се даде задоволителна дефиниция какво е „пряка и непосредствена опасност.

Трябва да се премахне ограничението за активна и пасивна легитимация за защита, защото сега значителна част от случаи на насилие въобще не са защитени. Например ако мъж преследва жена или обратното, ако не са роднини - не получават защита.

Трябва да се даде задоволителна дефиниция на различните видове домашно насилие и адекватна мярка за защита срещу тях.

Трябва да се направи неизчерпателен списък на някои специфични форми на домашно насилие и мерките за защита срещу тях. Така например изрично да се предвиди, че **родителското отчуждение** е специфична форма на домашно насилие, която се нуждае от специфични мерки за защита.

Специално за **родителското отчуждение** като форма на домашно насилие над детето и отчуждения родител мерките за защита по ЗЗДН трябва да са част от една цялостна държавна политика срещу това травмиращо явление.

Трябва да има възможност за триинстанционен контрол на делата по ЗЗДН. Сега те приключват на ниво - окръжен съд и това е пречка да се създаде единна непротиворечива практика по прилагането на този закон. А с него се засягат по изключително брутален начин личните права на физическите лица.

Трябва да се ограничи възможността за използването на декларацията по чл.9 само до случаи, за които няма и не може да има никакви други доказателства. Също така

да се предвиди механизъм за контрол на доказването с тези декларации

Трябва да се премахне „задължителната глоба“ при осъдително решение за родителско отчуждение, защото глобата е наказание, а ЗЗДН не е наказателен закон и не може наказателна репресия да се осъществява без да е проведено производство по НПК или ЗАНН.

Много е важно в ЗЗДН да се предвидят поощрителни мерки за ответници – посочени за извършители на насилие. Ако нароченият за насилник е кооперативен и с поведението си показва, че разбира свойството и значението на деянието си, квалифицирано като домашно насилие или пък нищо в поведението му не сочи, че е вероятен извършител на насилие – следва мярката за защита да бъде бързо смекчена или напълно премахната.

Трябва всяка молба за защита да бъде служебно докладвана на прокуратурата, за проверка за наличието на данни за извършено престъпление.

Бележки по конкретния законопроект:

Много лоша идея е да се прави регистър на насилниците. ЗЗДН не е наказателен закон и не може с него да се въвеждат последици от осъждането подобни на тези по НК.

Много добра идея е да има възможно най-подробна статистическа информация, която да е публично достъпна, но без лични данни. Само тогава ще знаем колко жени, колко мъже, колко деца, колко лица претендиращи да имат друг пол са жертви на насилие и от кого.

Автор: Антон Кецкаров (20.01.2021 11:41)

Промените в ЗЗДН - основа за продължаващи репресии

Не виждам анализ на досегашното правоприлагане. Не виждам да е разпознат проблема със Заповедите за незабавна защита, когато деца са лишавани от родители въз основа на декларации, твърдения от другия родител. Какво става след като в хода на две дела, на две инстнации не се докажат твърденията на подалия декларация, но е факт, че децата са били лишени от повече от година от свой родител??? Формалното ми предложение е вносителите на проекта да предвидят разпоредби, които да решават този проблем.

Възразявам срещу предлагания нов текст на чл. 5, ал. 3, който предвижда във всички случаи на насилие детето да бъде отнето от "извършителя" и предадено на

"пострадалия". Помислете, моля, извършителят може да е извършил насилие спрямо "пострадалия" без да е извършил нищо пред детето, без да го е засегнал по никакъв начин. Защо "пострадалият" трябва да взема детето? Ако една майка е извършила насилие /вкл. психическо/ спрямо един баща и съдът признае това, трябва ли само заради това да ѝ се отнеме детето? Прави ли я това насилие автоматично лош родител? Не отваряйте кутията на Пандора!

За жалост, освен всичко друго ЗЗДН е една хранилка за доставчици на социални услуги, за адвокати. Той не е само превенция, той е и репресия, много често сексистки ориентирана. Заради злоупотребите със ЗЗДН, истинските жертви оставата встрани. Една опорочена справедлива идея.

Автор: Калоян Милев (19.01.2021 10:36)

До Мими_рей_ф

Уважаема госпожо с псевдоним,

ние не сме "някакви господа", а точно хората, бащите на деца жертва на порочната система, с която искате промяна в закона. Работете в посока промяна в Наказателния кодекс за насилие над възрастни и не играйте евтина игра като вкарвате на преден план "лица" на възрастни и деца. Злоупотребата с право е налице. Ще се борим за защита на всички "лица" като законодателството се промени в адекватна посока и даде гаранции, че тия, които спекулират, злоупотребяват и използват механизма за Заповедта за защита в борбата за родителски права попадат адекватно под удара на закона. Феминизма, който яхват масово адвокати и НПО организации замаскиран зад провидна борба за справедливост води единствено до тежки проблеми най-вече за децата. Това е г-жо "инкогнито". Ще се борим да присъстваме на всяко обсъждане редом до финансово заинтересуваните адвокати и НПО "борци за възмездие"

Автор: Мария Урилска (19.01.2021 10:13)

Мнение

ЗЗДН урежда мерките, които държавата предприема за ВСИЧКИ лица жертви на насилие! Не мога да повярвам, че някакви господа са против закона, защото, видите ли, той защитавал само "лукавите майки"!?! Като психолог и социален работник мога да ви кажа, че физическото насилие над възрастни и деца е много малка част от насилието, което виждам всеки ден. Психическото и икономическото и сексуалното насилие са много често срещани. И не само жени и деца, но и много възрастни хора - пенсионери - са жертви на насилие. Аз съм ЗА приемането на тези поправки, защото е срамота през 2021г. в България да няма консултативни и кризисни центрове за ЛИЦА жертви на насилие!

Автор: Димитър Караниколов (18.01.2021 19:23)

Предложения за промени

??????????, ? ?????????? 2.1% ? 2.7% ?? ?????????????? ??????????. ?????? ?? 1.2% ??
????? ??? ???? ?????? ?? ?????????? ??????????. ??? ???? ?????? ??? ?????????????
????????????? ??, ?????? ?? ????????????? "????????? ? ??????????" ? ??????. ??? ????? ?????????????
???????????????? ?????? ?? ?? ?????? ? ??????????, ?????? ?? ????????????? ?? ?????????????? ??
???????????????? ?????? ? ?????? ?? ?? ?????? ? ?????????? ?? ?????????????? ??? ?????, ?????? ?????????? ?
????? ? ?????????????????????????? ?????? ?????????? ? ?????????????? ?? ?? ??????. ? ?????? ?????????????
????????????????? ????????????? ?????? ?????, ?????? ?????????????????? ?? ??????? ?? ?????? ?????????? ? ?????
?????? ?? ??????.

Автор: Atanas Neshkov (14.01.2021 20:15)

дискриминационен и противоконституционен закон

Това също са жени, пострадали от домашно насилие:

"Зловеща драма в Бургас: Дъщеря уби майка си, удряла я със стол" 9 юни 2020

"Майка уби дъщеря си в София" 29 юни 2020

"Дъщеря уби майка си по особено жесток начин в Хасково" 6 юли 2020

"Българка уби майка си в Испания, дни наред живее с трупа ѝ" 21 август 2020

"Майка уби двете си деца в Сандански" 19 ноември 2020

...това са само малка част от заглавията в пресата за 1-2 месеца

Защо се опитвате да сатанизирате българските мъже и да ги изкарвате насилници?

Автор: Atanas Neshkov (14.01.2021 16:03)

Дискриминация по пол в съдебната практика при прилагането на ЗЗДН

ЗЗДН "е едно недоносче". Популярно мнение сред адвокатските среди е, че декларацията по чл. 9 ЗЗДН "е първа фаза на делбата". Предназначението на ЗЗДН в момента се свежда до обслужване на интересите на решилите да се развеждат съпруги. И няма какво да се лъжем, злоупотребява се предимно от жени. Въобще не се разпознава психическото и емоционално насилие. Такова е отчуждаващото поведение на родител, спрямо другият родител на детето/децата, както и недопускането до контакт на единия родител с детето си/децата си.

Същността на проблема е, че става дума за синдром на родителско отчуждаване - PAS в неговия медицински и клинично-психологически смисъл, който представлява и домашно насилие върху засегнатите деца. Родителското отчуждение в тежка степен е форма на домашно насилие над детето! **Една от най-тежките форми на насилие въобще - психологическо и емоционално. Да, това насилие не оставя синини. Но нанася тежки поражения върху психиката и емоционалното развитие на децата.**

Правото на детето да осъществява контакти и с двамата си родители, когато те са разделени е основно негово право, регламентирано в чл.9, т.3 от Конвенцията на ООН за правата на детето.

Синдрома на родителско отчуждение (PAS) представлява сериозен психологически проблем.

“Психологично насилие” над дете, съгл. МКБ Т74.3 се определя като модел на поведение от страна на родител или настойници, което може сериозно да възпрепятства когнитивното, емоционалното, психическото или социалното развитие: т. 3 - “изолиране” - родителят възпрепятства детето от нормални социални отношения с членове на семейството и възрастни.

Осуетяването и неспазването на влязло в сила съдебно решение за режим на лични отношения е ограничаване на личната свобода и правата на децата, както и на другия родител /.

Поддържането на такива лични отношения се налага, както в интерес на детето, така и на родителя с който детето не живее. Същевременно, това е и в съответствие с изискванията на обществения интерес, а също на морала.

Автор: Методи Бойков (14.01.2021 15:05)

Злоупотреба

Дъщеря ми в момента е на 9 години. Не съм я взимал при мен от 3 години. След като заведох дело за родителски права. Майка ѝ си го реши проблема с друго точно по този закон -за закрила от насилие. Бях обвинен в сексуално насилие и получих заповед да не доближавам дъщеря си. Съда я издаде за един ден след исковата молба без да ме види- изслуша или да поиска отговор от мен. И знаете ли какво?Оправдаха ме! Но като не си бях виждал детето заради ограничителната заповед то сега не м е иска вече.И даже по делото за родителски права което още не е минало в разговор с психолог казащо, че не съм го обичал и не съм го търсил. АЗ НЕ СЪМ ГО ОБИЧАЛ, И АЗ НЕ СЪМ ГО ТЪРСИЛ! Това ли ви е закрилата от насилие? Този закон е недодялан и не защитава никои. А вреди! Трябва ли да осъдя държавата в Страсбург, за да го промените, ама в добрата посока, не в тази която сега искате? И дори да я осъдя кой ще ми върне на мен изпуснатото време на мен с дъщеря ми и на дъщеря ми с мен респективно? Питам?

Автор: Teodor Gospodinov (14.01.2021 01:01)

Докато една система е отворена за злоупотреби, с нея ще се злоупотребява
Иска ми се органите да имат ресурса да третират сигналите за домашно насилие като сигнал за убийство! Всички които имат нещо общо да се задържат и разпитват докато стане ясно кой за какво се бори. Сигурно звучи малко нереалистично, но в момента този закон масово се ползва от озлобени родители, които са слепи за страданието в детските очи. Родители, които използват най-чистите души на тази земя като оръжие за постигане на неморални цели, водени от собствената си злоба. А истинските жертви? Истинските жертви ги е страх да обелят и дума. Страх ги е, защото системата няма да ги защити. Вместо това нагли до мозъка на костите "жертви" завеждат дело, след дело, след дело... И всичките падат в съда, но докато се проточват размахват аргумента "срещу ХХХ има висящо дело за насилие". Ето затова дано дойде момента, в който такива сигнали се обработват все едно има убийство - всички на разпит докато не се изясни случая. Ако има насилие - насилника да лежи. Ако обаче има набеждаване - да има такова наказание, което да възпира опитите за злоупотреби.

А това тук повече ми прилича на "да покажем на европейците, че вършим нещо..", а десетки НПО-та потъркват доволно ръчички, защото когато има проблем, има финансиране за "решаване" на проблема. Само дето няма никакъв контрол над тези организации и незнайно защо всички вярват, че те се водят от някакъв свещен морал... докато не ги гледаме в журналистически материали тип "Хелп Карма". Колко от тези организации искат реално да разрешат проблем, за разрешаването на който получават финансиране и дейността им не се следи и измерва по никакъв начин? Естествено въпроса е риторичен.

Автор: Калоян Милев (13.01.2021 20:54)

Злоупотреба с "домашно насилие"

Изключително не се говори за неизпълнението на законите на Р България от страна на институции, но най-вече на родители при спор за родителски права или при неизпълнение на режим на лични контакти. Отново се говори за "насилие над жени и деца", когато бащи най-често опитват да виждат децата си, а лукави майки постоянно пускат сигнали за "агресия" и "домашно насилие". Същите тия майки, които в 90% се оказва в течение на производството, че са лъгали влизат в статистиката "сигнали в МВР", "жалба до съда", "издадена заповед по ЗЗДН", макар същите после да бъдат анулирани от съда.

Мантрата "жертва на домашно насилие" и субективното "насилие на жени и деца" (децата забележете вървят по презумпция с жените, а бащата и мъжа е насилник) единствено катализира беззаконие, неспазване на законите, неспазване на съдебни определения и решения, използва се като "бухалка" от недобросъвестни жени и майки срещу бащи. *Ще приложим официални данни в колко от случаите на искане на Заповед за защита и издаване имаме течащо производство по определяне на режим на контакти.

За съжаление ежедневния рев по всички медии цели преследване на лични цели и прокарване на недобри политики. Нещо като "войната срещу теоризма", където се създават измислени врагове и ни се вменят неистини за да се оправдаят други цели.

Законът умишлено не се спазва, и от институции и от граждани, изменя се, делегират се правомощия на неправителствени организации, умишлено се създава хаос за да се вкарва "спасение" отвън, с адвокати, с Конвенции.

Настоявам и ще направя всичко възможно ние като граждани и потърпевши от проблемите на съдебната система и проблемите и батаците, които законотворците създават под диктовка на НПО организации да присъстваме лично на всички обсъждания свързани с промени по отношение на спекулациите с въпросното "домашно насилие"! Имам готови решения за пресичане насилието дори в реално малкия процент и аз и много родители и бащи като мен ще вложим цялата си енергия и ресурс в борба срещу мафията, която спекулира и върти мантрата "домашно насилие".

Калоян Милев, баща на българско дете. Баща, който няма контакт с детенцето си пета година. Човек с доста богат опит и наблюдения в материята и човек, който няма финансова или друга сходна облага в борбата срещу несправедливостта

Автор: Калоян Милев (13.01.2021 20:52)

Злоупотреба с "домашно насилие"

Коментар част 2:

1. Първа група: НПО организации. Външно и вътрешно финансирани. Следват плътно неолибералната политика, която залива света. Манипулирани данни. Изкривяването на действителността единствено работи против българското семейство. Постоянно се вменява нужда от Истанбулска конвенция като панацея.
2. Адвокати, които заявяват, че работят без финансиране на организациите им. Много от тях работят и с външно такова, но често зад тази "кауза" застават юристи с цел да се представяват като лица на "борбата" срещу насилието. Дефакто се официализират пред медии, общество и най-вече институции. В частната им практика всичко това носи осребряване.
3. Реални жертви на тормоз, бой, побой, близки и роднини на жертви на реално насилие. Поклон и съпричастност към тези реални потърпевши. За съжаление горните две групи по-скоро им вредят като "борбата" им срещу това насилие е с цел манипулация на случващото се и извличане на обществено-политически и икономически дивиденди, но това вече го споменах.

Автор: Калоян Милев (13.01.2021 20:51)

Злоупотреба с "Домашно насилие"

Коментар част 1:

Добър ден,

Мантрата "домашно насилие" или бизнеса с борбата с "домашно насилие".

С всеки изминал ден ставаме свидетели на неистов рев по всички медии за "домашното насилие".

Изключително преекспонирано и зловредно е това катализиране на проблема. Проследете основните ядра, които имат интерес от това. Лично не се обръщам към никой, нито искам да се конфронтирам, все пак за всичко има официални документи. Обърнете внимание:

Автор: Андрей Едрев (13.01.2021 18:13)

ЗЗДН създава порочна практика и възможност за злоупотреби с право.

Напоследък в България се наблюдава тревожна тенденция делата за развод и родителски права да стартират със Заповед за домашна защита по ЗЗДН.

Злоупотребите с Декларации по чл.9, ал. 3 зачестяват и става основно оръжие на отчуждаващите родители с цел отделяне на другия родител и спечелване на родителските права.

Това е психическо насилие над отчужденият родител и децата.

Няма механизъм и защита на обвинения в домашно насилие до приключване на делата по ЗЗДН, които в повечето случаи продължават повече от година и системно и целенасочено отчуждаване на децата и извършване на психическо насилие върху тях.

Обвиненото в домашно насилие лице няма никаква възможност да се защити преди издаване на заповедта за незабавна защита.

Липсвата на страх у деклариралите неистина, води до все повече издадени заповеди за незабавна защита, които не се потвърждават от две инстанции и това е насилие

над единия родител.

Отказа на прокуратура да образува дела по чл.313 от НК, води до убеждението, че не носят наказателна отговорност за действията си и това подронва престижа на съдебната власт и дава лош пример на следващите да злоупотребяват с право.

Само декларацията сама по себе си е негодно доказателство, когато не е подкрепено с други съществени доказателства,

Декларация не бива да бъде основание за издаване на заповед за незабавна защита, защото съда няма как да знае дали твърдяното в декларация е истина и така лишава ответника от право на защита и нарушава неговото конституционно право.

Това противоречи на презумцията за невинност, а създава презумция за виновност и тежест да на ответника да доказва невиността си,

История

Начало на обществената консултация - 13.01.2021

Приключване на консултацията - 27.01.2021

Справка за получените предложения

Справка или съобщение.

Окончателен акт на Министерския съвет
